

Delovnim ljudem in občanom

Letošnje jubilejno leto, v katerem smo proslavljali 30 let svobode in miru, 30 let oblasti, ustvarjalnosti in delovnih uspehov našega delavskega razreda in boja za socialistične samoupravne družbenoekonomske odnose, se bliža h kraju.

Pred nami je bogata bilanca tridesetletnega materialnega razvoja in napredka socialističnih odnosov v družbi. Na vseh področjih gospodarskega in družbenega življenja smo dosegli takšne uspehe, s katerimi se lahko ponaša le malokatera država na svetu. V občini Velenje, ki je doživljala v vsem povojnem obdobju iz-

redno hiter družbenoekonomski razvoj in vsestransko družbenoekonomsko preobrazbo, so ti uspehi še prav posebno vidni.

V zadnjem letu so se rezultati gospodarjenja pod vplivom mnogih zapletenih značilnosti in procesov doma in v svetu tudi v naši občini znatno poslabšali. To nas obvezuje, da se bomo vsi – v sredinah, kjer delamo in živimo – vključili v prizadevanja za premagovanje gospodarskih težav in za poglobljanje in razvijanje samoupravnih družbenoekonomskih odnosov. Na tej naši skupni poti ne sme biti omarovanj, stranskih poti, za-

stojev in odporov. Naši uspehi bodo toliko večji, kolikor bolj bomo politično in akcijsko enotni in kolikor bolj bomo v vsakodnevni družbeni praksi uresničevali osnovna načela naše nove ustave, ki dajejo delovnemu človeku v združenem delu neodtujljivo pravico, da odloča o pogojih in rezultatih svojega dela.

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje želim srečno in uspešno

NOVO LETO 1976

Predsednik
Skupščine občine Velenje
Nestl Žgank

Nestl Žgank

NE

naš čas

26. dec. 1975 – leto XI. – št. 50 (309) – cena 2 din
Glavni urednik Ljuban Naraks
Odgovorni urednik Stane Vovk

Srečno
in zadovoljno
novo leto
1976
želi
uredništvo
Našega časa
in
Radia Velenje

Komunisti
rudnika
tovarišu
Titu

V nedeljo so se sešli na redno letno konferenco komunisti REK – TOZD rudnik lignita Velenje. Z nje so poslali predsedniku Titu pozdravno pismo z željo, da bi bil še dolgo na čelu naše samoupravne socialistične družbe.

„Zagotavljamo vam“, so tudi zapisali v pismo, „da si bomo tudi v bodoče odločno prizadevali za dosledno uresničevanje ustavnih določil, sklepov 10. kongresa ZKJ in konkretnih stabilizacijskih programov.“

ZIMA, olje, Lojze Perko

Novoletni šopek

Novoletni šopek je stkan iz vsega tistega, kar smo postorili letos, vanj pa smo vpleti tudi že vse tisto, kar moramo opraviti v prihodnjem letu.

Najprej bi radi dejali, da so novoletni prazniki edinstvena priložnost, da vsaj za trenutek pozabimo na celo kopico nalog, ki so se nam nakopičile pred durmi prihodnjega leta. Dejali smo, da vsaj za trenutek. Nočemo biti moreče sitni v teh dneh prešernosti, ko bodo dlani razžarjene zaradi nenehnih stiskov – srečno! Tudi dan bo podal roko

dnevu, toda presenetljivo hitro se bomo spet znašli v vrtincu dela. Zato je najbrž le prav, da se spomnimo poti, ki smo jo prehodili letos.

Leto je bilo v znamenju tridesetletnice osvoboditve in vse manifestacije so potrdile našo odločnost, da še krepkeje zakorakamo na pot samoupravnega dograjevanja domovine. Navkljub tistim, ki še zmerom zoprjujejo naši razvojni samobitnosti.

In že smo pri drugem letošnjem pojavu. Pri dvigovanju glav pristašev „trde roke“, informbirojevcev, ki pa so se srečali z odločnim „ne“. To je bil dostojen odgovor vseh delovnih ljudi in občanov, ki so podprli Zvezo komunistov, ko se je odločno postavila po robu doma in zunaj rojenim idejam, da mora v Jugoslaviji nastopiti čas administrativnega urejanja cele vrste nalog. Pri nas pa urejamo zadeve po samoupravni poti – tako bo tudi v prihodnje.

Letošnje leto je bilo tudi v znamenju stabilizacije gospodarstva, vendar bo potrebno bitko za učinkovitost gospodarjenja prenesti še v prihodnje leto. Dosegli smo že nekaj lepih rezultatov, pomembno pa je tudi spoznanje, da je stabilizacija gospodarstva sestavni del akcije za uresničevanje ustave. To poudarjamo zaradi tega, ker so se ponekod že slišali glasovi, da je samoupravljenost eno, gospodarjenje pa drugo. Vemo pa, da lahko pri nas samo samoupravno organizirano gospodarstvo daje takšne rezultate, kakršne si želimo.

Namerno smo poenostavili nekatere značilnosti minulega leta – sedaj mu že lahko rečemo tako. Marsikatero nalogo bomo prenesli v novo leto. In pri delu naj nas vzpodbujajo vsi tisti uspešni delovni rezultati, ki smo jih že dosegli. Slednji nam v bistvu tudi potrjujejo, da smo na pravi poti.

MILAN MEDEN

NOVOLETNO PRESENEČENJE V

VELEBLAGOVNICI
nama
VELENJE

v času od 15. do 31. DECEMBRA prireja
VELEBLAGOVNICA Nama Velenje

10% NOVOLETNI POPUST
za nakup:

- moške, ženske in otroške konfekcije
- moških srajc in ženskih bluz
- drobnih gospodinjskih aparatov »Elma«

Z GOTOVINO IN TUDI NA POTROŠNIŠKI KREDIT!

● Znova napad teroristov

Arabski teroristi so znova razburili svetovno javnost, ko so na Dunaju vdri v poslopje, v katerem je zasedala konferenca OPEC (združenje dežel proizvajalk nafte) in ugrabili nekaj talcev.

Po napetih pogajanjih z avstrijskimi oblastmi so se talci in ugrabitelji s posebnim letalom odpeljali v Alžir, od tam pa v Tripolis /Libija) in Bagdad. Vmes so izpustili nekaj talcev.

Ni še čisto jasno, kaj so sploh hoteli s tem, vendar je mogoče sklepati, da so hoteli opozoriti svet na svoja stališča, ki so v grobem rečeno naslednja: so proti priznanju Izraela in torej za njegovo uničenje in proti temu, da bi se katerakoli arabska dežela pogajala z njimi.

Tako kot vselej je mogoče tudi v tem primeru ugotoviti popolno nesmiselnost tega zločinškega napada (med katerim so trije izgubili življenje, več ljudi, med njimi vodja napadalcev, pa je bilo ranjenih), saj prav in ničemer ne koristi arabski stvar.

To je bilo mogoče videti tudi po tem, da so arabske države (vsaj večina teh držav) ostro in odločno obsodile najnovejši nasilni izpad, ki ga je izvedla organizacija „Roka pravice“ — o kateri doslej ni bilo še nikoli mogoče slišati.

● Argentinska kriza

Upor dela letalstva se je sicer končal, toda predsednica Izabela Peron si je lahko oddahnila le začasno, kajti kriza argentinske družbe se nadaljuje.

Upor dela letalskih sil je samo ena izmed burnih epizod Argentine v zadnjih nekaj letih; lahko bi rekli, da sojevrstven protest zoper stanje in razmere v tej južnoameriški deželi, ki nikakor ne more najti sama sebe.

V ozadiju vsega so globoka družbena, politična in gospodarska nesoglasja, ki težijo državo že leta in leta, ki pa prav

sedaj zaradi odsotnosti uglednejše ali sposobnejše voditeljske osebnosti (kakršna je bila, denimo, bivši predsednik Juan Peron) z vso močjo burijo deželo.

● Bejrut: tuji vojaki?

V Bejrutu se nadaljujejo boji med desničarji in levičarji, kar predstavlja samo žalostno nadaljevanje že osem mesecev stare državljanske vojne.

Toda zadnja poročila govorijo še o nečem, kar utegne v to, že tako dovolj nevarno ozračje vnesti še dodatno napetost: o vdoru nekaterih tujih sil.

Ce je res tisto, kar so sporočile svetovne tiskovne agencije, je namreč v Libanon vdrla kar okoli 10.000 tujih vojakov; iz katere dežele so prišli, pa ni znano.

● Končana pariška konferenca

Medtem se je minuli teden končala v Parizu konferenca o gospodarskem sodelovanju, na kateri je bila tudi jugoslovanska delegacija pod vodstvom podpredsednika zveznega izvršnega sveta in zveznega sekretarja za zunanje zadeve Miloša Minića.

Konferenca ni prinesla kakšnih izjemno pomembnih rezultatov, je pa vendarle zelo koristen prispevek k sistemu, kar bi vsi radi, pa čeprav si vsakdo po svoje predstavlja: ustanovitvi novega svetovnega gospodarskega sistema.

Nekaj najbolj značilnih ugotovitev ob konferenci: razvite države so prvič priznale in sprejele države v razvoju kot enakovredne partnerje v dialogu in s tem priznale veliko medsebojno soodvisnost.

Po drugi strani pa so dežele v razvoju pokazale veliko enotnost stališč, kar tudi ni bilo povsem lahko, saj so tudi med njimi bolj ali manj opazne razlike v ocenjevanju nekaterih najbolj aktualnih svetovnih gospodarskih problemov.

...IN DOMOVINI

NOVOST — Generacija fantov, ki bodo čez leto ali dve odšli na odsluženje vojaškega roka, bo oblečena v uniforme novega tipa. To bo terenska bojna uniforma za vojake in starešine, precej kvalitetnejša glede zaščitno-higienskih lastnosti in funkcionalnejša kot je sedanja uniforma. Poleg tega bodo klasične vojaške plašče zamenjale lahke in kvalitetne vetrovke. Od novega leta dalje pa se bo spremenil tudi vojaški jedilni list. V vojašnicah bodo imeli ob delavnih še en, to je četrti obrok. Gre za mizel obrok, sestavljen iz mlečnih in mesnih izdelkov, servirali pa ga bodo med zajtrkom in kosilom.

PREMOG — Rudarji Zasavskih premogovnikov Trbovlje, TOZD Rudnika premoga Trbovlje so 17. decembra z izkopom zadnjih ton dosegli 690.000 ton premoga, s čimer so izpolnili letošnji proizvodni načrt. Do konca leta bodo nakopali še okoli 25.000 ton premoga. S tem bodo dosegli tudi rekordno enoletno proizvodnjo.

HELIKOPTER — Helikopter „Gazela“, ki ga trenutno izdelujejo za potrebe JLA, bo čez kakšno leto prišel tudi na civilno tržišče. Gre za helikopter izrednih lastnosti, ki sodi v najnovejšo generacijo lahke kategorije. Po konstrukcijskih in tehnoloških izpeljavah sodi v sam vrh svetovnih dosežkov. Ta petdesetletnik razvija maksimalno hitrost 265 kilometrov na uro, upo-

raben pa je za zvezo, izvidniško dejavnost, saniteto, za lažji transport in borbena dejstva v vojski. Zelo uporaben je tudi v gozdnem gospodarstvu, gorskih službah, zdravstvu, službi za notranje zadeve ter gospodarskih in družbenih organizacijah. Cena še ni določena, vendar bo najverjetneje okrog pet milijonov dinarjev.

STAŽ — Na predlog 158 največjih delovnih organizacij v naši državi je Gasilska zveza Jugoslavije sklenila zahtevati od ZIS skrajšanje delovnega staža poklicnih gasilcev v delovnih organizacijah. Gasilska zveza predlaga, da bi za vsakeh 12 mesecev priznali gasilcem 15 mesecev delovnega staža.

TELEFON — Opremljanje jugoslovanskih železnic z radiotelefonikom sistemom, ki omogoča nepretrgano zvezo med vlakom na progi in dispečerskimi centralami, se bo začelo po novem letu, do junija pa bo sistem že deloval na območju zagrebškega železniškega vozlišča in na odseku Zagreb-Novji Sad. Do leta 1980 bo radiotelefonikom sistem vgrajen v vse lokomotive in dispečerske centrale na magistralnih progah Jesenice-Beograd-Skopje z odcepom proti Pirotu in Dimitrogradu, na progah Beograd-Subotica, Ploče-Vrhpolje in Zagreb-Reka. Zanimivo je, da bi s posredovanjem železniškega radijskega sistema poslovi ljudje lahko brez motenj klicali naročnike v PTT omrežju pri nas in po svetu.

● REKLI SO TE DNI:

JOSIP BROZ TITO — Najpomembnejše je, da ima naše ljudstvo polno razumevanje za potrebe obrambne sile naše države, za potrebe naše armade, da bi se čim bolj izpopolnjevala.

STANE DOLANC — Zdaj gre h koncu sestavljanje kakih dvajset pomembnih zakonov, med njimi tudi tistih, ki pomenijo osnovo našega sistema, kot so zakon o načrtovanju, zakon o združenem delu, nadalje o kreditnem, bančnem in denarnem sistemu, o deviznem in zunanjetrgovinskem sistemu.

STANE POTOČAR, general polkovnik: — Znanstveniki na področju znanstveno-raziskovalnega dela in konstruktorji so našli rešitve za številne nove vrste orožja, ki ustreza konceptu splošne ljudske obrambne vojne in posebnosti našega vojnega področja.

Veliko silvestrovanje

V Velenju smo letos dobili novo večnamensko dvorano v kateri smo lahko spremljali že nekaj prireditev. Ob novem letu pa bodo v njej priredili veliko silvestrovanje. Silvestrovanje organizirata hotel Paka in večnamenska dvorana Velenje, seveda ob sodelovanju zunanjih sodelavcev. Kako potekajo priprave na to veliko silvestrovanje, smo se pogovarjali z direktorjem GP Paka, Mitjem Lacom.

Povedal nam je, da je njihova velika želja, da bi ljudje na tem silvestrovanju res nekaj doživeli in se ga tako dolgo spominjali. Za solidno postrežbo bo poskrbelo sedemdeset gostinskih delavcev. Cenik uslug pa so izdelali že v pričetku decembra. Obiskovalce so hoteli pritegniti tudi s cenami, ki res niso visoke. Pripravili bodo zelo bogato izbiro jedil in pijač in pa zelo pester zabavni program in tako poskrbeli, da bo ta večer res prijetno. Režiser tega večera Jože Klančnik bo pripravil tudi scenarij.

Za organizacijo velikega silvestrovanja so angažirali veliko število ljudi tako v hotelu Paka in večnamenski dvorani, vključenih pa je tudi precej zunanjih sodelavcev. Pravočasno so poskrbeli za reklamo na televiziji in radiu. V ta namen so pripravili zelo okusne plakate. Osnutek zanje sta pripravila arhitekta Pavel Šifer in Andrej Šmid.

Doslej so prodali že precej vstopnic in so prepričani, da bo dvorana polna. Vstopnice prodaja Izletnik v Velenju, Celju, Žalcu, Mozirju, Viator v Slovenj Gradcu, recepcija hotela Paka, prodajali pa so jih tudi na prvem novoletnem sejmu v večnamenski dvorani. Tiste, ki se bodo odločili, da prežive silvestrski večer v novi dvorani bo ta večer zabaval ansambel Toneta Kmetca, kvartet Quo

● TRETJI FESTIVAL AMATERSKEGA FILMA LEPO USPEL

NAGRADA OBČINSTVA

Kinoklub Gorenje iz Velenja je svoj tretji klubski festival pripravil v velenjski knjižnici. Okolje je resda prijetno in lepo, vendar prostor ni mogel sprejeti vseh, ki so prišli na ogled kratkih filmov velenjskih amaterjev. Festival je lepo uspel. Videli smo 14 novih filmov vseh filmskih zvrsti. Poleg znanih avtorjev, ki vsako leto presenetijo tudi z novimi stvaritvami, smo letos spoznali dela štirih novih, mlajših avtorjev. To je plod načrtnega dela kinokluba Gorenje, ki redno prireja tečaje iz osnov kinoamaterstva. Letos prvič so prikazali 16 mm film, sicer pa so vsi ostali posneti na 8 mm traku. V bodoče bo delo članov kinokluba lažje, saj so dobili prostore za svoje delo v velenjskem kulturnem domu. Letošnji nagradenci domačega amaterskega filma so Stane Hafner, Zorko Kotnik, Zvone Grebenšek, Miro Kermelj in Vito Koprivec. Poleg nagrad strokovne žirije so podelili nagrado občinstva. Varjeno plastiko samoukega kiparja Alojza Jerčiča je občinstvo s svojimi glasovi prisodilo mlademu avtorju Zvonetu Grebenšku za igrani film Steza slonov. Zvone Grebenšek je posnel sošolce v osmem razredu osnovne šole.

HINKO J.

vadis, kvartet Ultra, kvartet The Lechitas iz Poljske ter humorist Breznikov Vanč.

Mitja Lap je ob koncu dejal, da je zelo vesel, da so njihovi sodelavci pristopili k delu tako resno, kar jamči, da bodo gostje z njihovimi uslugami lahko zadovoljni. Ob tej priliki pa se zahvaljuje za pomoč tudi zunanjim sodelavcem. Vse tiste, ki se še niste odločili kje boste silvestrovali vabi na veliko silvestrovanje v novo večnamensko dvorano v Velenju. Ob koncu pa je dodal še: „Vsem bralcem našega časa želim uspešno novo leto.“

SEMINAR

19. in 20. decembra 1975 je bil v tovarni gospodinjске opreme Gorenje seminar predstavnikov družbenopolitičnih organizacij v sestavi SOZD Gorenje, Združena industrijska podjetja Velenje. Seminarja so se udeležili sekretarji tovarniških konferenc Zveze komunistov, predsedniki Zveze sindikatov in predsedniki zveze mladine tovarne iz Subotice, Mute ob Dravi, Slovenj Gradca, Šoštanja, Gornje Radgone, Lendave, Ruš pri Mariboru, Kikinde, Sombora in Velenja.

Na seminarju sta oceno o gospodarjenju v letu 1975 podala generalni direktor Ivan Atelšek in pomočnik generalnega direktorja za marketing Avgust Jeriha. Nadalje so obravnavali izhodišča za srednjeročni razvojni načrt Združenih industrijskih podjetij Gorenje za obdobje 1976 — 1980. Razpravljali so tudi o samoupravnih sporazumih o urejanju medsebojnih odnosov, o pogojih gospodarjenja in razvojnih programih.

Na seminarju so bili tudi ločeni sestanki sekretarjev ZK in predsednikov sindikata ter mladine. Na teh sestankih so obravnavali akcijski program družbenopolitičnih organizacij na nivoju SOZD Gorenje.

Socialistična republika Slovenija
SKUPŠČINA OBČINE
VELENJE
Številka: 06-13/1975-1
Datum: 12/12-1975

Na podlagi določil 184. člena statuta občine Velenje (Uradni vestnik občine Velenje, št. 2/74)

sklicujem

- 14. sejo družbenopolitičnega zbora
  - 15. sejo zbora krajevnih skupnosti in
  - 13. sejo zbora združenega dela
- Skupščine občine Velenje, ki bo v ponedeljek, dne 29. decembra 1975 ob 7. uri v sejni dvorani Skupščine občine Velenje.
- Predlagam, da zbori zasedajo skupaj in obravnavajo naslednji

dnevni red:

1. Izvolitev komisij za verifikacijo pooblastil delegatov za zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti ter poročila teh komisij;
2. Poročilo o izvršitvi sklepov skupnega zasedanja zborov z dne 12/12 1975 in odobritev skrajšanega zapisnika te seje;
3. Razprava in sklepanje o predlogu delovnega programa občinske skupščine za obdobje december 1975 — junij 1976;
4. Razprava in sklepanje o analizi gibanja gospodarstva v občini Velenje v 9 mesecih leta 1975;
5. Razprava in sklepanje o osnutku družbenega načrta občine Velenje za leto 1976;
6. Razprava in sklepanje o poročilu o 9-mesečni realizaciji družbenega dogovora o splošni in skupni porabi ter o 9-mesečni realizaciji proračuna občine Velenje;
7. Razprava in sklepanje o izhodiščih za splošno, skupno ter osebno porabo v letu 1976 ter izhodiščih financiranja potreb krajevnih skupnosti v letu 1976;
8. Razprava in sklepanje o predlogu družbenega dogovora o temeljnih kadrovske politike na območju občine Velenje;
9. Razprava in sklepanje o predlogu odloka o začasnem financiranju proračunskih potreb občine Velenje v I. tromesečju leta 1976;
10. Razprava in sklepanje o predlogu odloka o spremembi odloka o prenehanju nekaterih skladov občine Velenje;
11. Razprava in sklepanje o predlogu odloka o spremembi in dopolnitvi odloka o plačevanju posebnega prispevka kmetijski zemljiški skupnosti;
12. Razprava in sklepanje o republiškem odloku o srednjeročnem programu izvajanja in financiranja geodetskih del na območju SR Slovenije za obdobje 1976 — 1980 in o družbenem dogovoru o kriterijih za programiranje, sofinanciranje in izvajanje izdelave temeljnih topografskih načrtov v večjem merilu v obdobju 1976—1980;
13. Razprava in sklepanje o predlogih komisije za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve občinske skupščine: — soglasje k imenovanju občinskega javnega pravobranilca Celje; — soglasje k imenovanju namestnika občinskega javnega pravobranilca Celje in — soglasje k imenovanju člana v odbor za upravljanje s sredstvi solidarnosti za odpravo posledic naravnih nesreč; — soglasje k izvolitvi sodnikov porotnikov za Občinsko sodišče v Velenju;
14. Vprašanja delegatov;
15. Razno.

PREDSEDNIK
Skupščine občine Velenje
Nestl Žgank, s.r.

Združevalni procesi bodo razgrnili mnogo nerešenih vprašanj

Generalni direktor ZIP Gorenje Velenje Ivan Atelšek je v pogovoru z našim glavnim urednikom povedal, kakšni so razvojni načrti in težave 14-tisoččlanskega delovnega kolektiva

„Razen tovarne radiatorjev v Somboru, ne bo nobena druga tovarna v Združenem industrijskem podjetju Gorenje Velenje končala letošnje poslovno leto z izgubo“. Tako je zadnje dni decembra povedal našemu glavnemu uredniku Ljubanu Naraksu generalni direktor ZIP Gorenje Ivan Atelšek. Pogovarjala sta se o letošnjih gospodarskih dosežkih, proizvodnih načrtih za leto 1976, o razvojnih načrtih občine Velenje in o vključevanju Združenih industrijskih podjetij Gorenje v mednarodno delitev dela.

Tovariš generalni direktor, kakšen je gospodarski položaj Združenih industrijskih podjetij Gorenje, katerih sedež je v Velenju?

Naše tovarne so letos kljub mnogim težavam dobro gospodarile. Združena industrijska podjetja bodo do konca leta, ki se izteka, ustvarila skupaj 5,5 milijarde celotnega dohodka in izvozile za okrog 55 milijonov dolarjev. Največji porast je v izvozu, tako je tudi v velenjskem Gorenju. Tovarna gospodinjstva opreme Gorenje pa je letos imela največje težave in je dosegla najmanjši porast v proizvodnji. Doletele so jo različne težave, ker je veliko stvari še nerešenih. Naj omenim samo nekatere: preusmerjenje sredstev, namenjenih za potrošniške kredite, za avtomobilsko prodajo, zmanjšanje davka nekaterim proizvodom, ki jih ne izdeluje Gorenje. V tovarni gospodinjstva opreme Gorenje je najbolj prizadeta temeljna organizacija združenega dela pralnih strojev, ki pa se je zdaj ob koncu leta že močno aktivirala. Ta temeljna organizacija združenega dela pa je še vedno največji izvoznik v velenjski tovarni Gorenje.

Znano je, da ste v vašem združenem podjetju načrtovanju posvečali vso pozornost in ste že med letom vedeli, kako boste naslednje leto gospodarili in kaj boste proizvajali. Kakšni so vaši načrti za leto 1976?

Prav imate. Vendar pa moram povedati, da smo v tem letu načrtovanje kompleksno urejevali. Že na začetku leta smo začeli dosledno uveljavljati ustavo s tem, da smo razreševali dohodkovno medsebojno soodvisnost v posameznih delovnih organizacijah kakor tudi v temeljnih organizacijah združenega dela. Menim, da vsega še nismo storili, zlasti so bile naše slabosti v tem, ker smo še premalo gledali na razvoj. V Združenem industrijskem podjetju Gorenje Velenje smo že sprejeli načrt za leto 1976, zraven pa tudi celotni postopek izvajanja letnega načrta, urejevanje medsebojnih odnosov in planskih obveznosti. Na naš razvoj smo vedno gledali srednje in dolgoročno, kajti zavedamo se, da to kar imamo danes in kar zdaj delamo, ni dovolj. V zadnjem času pa je bila naša perspektiva bolj zapostavljena, ker smo se morali preveč ukvarjati s formalno pravnimi zadevami, namesto da bi strmeli za napredkom in razvojem. Cilje moramo postaviti sleherni temeljni organizaciji združenega dela in tudi delovni organizaciji. Pa ne samo to. Tudi naši delovni in proizvodni programi morajo biti tako orientirani da bo jasen kompleksni razvoj Združenih industrijskih podjetij Gorenje. To pa z drugimi besedami povedano pomeni, da bo znana perspektiva tudi kraja, občine in republike, na območju katere delajo delavci katerekoli naše tovarne.

Naj povem nekaj števil iz našega plana za leto 1976. Celotni dohodek Združenih industrijskih podjetij Gorenje Velenje načrtujemo na 7 milijard dinarjev. V vseh tovarnah bodo približno enako povečali celotni dohodek. Vsaka delovna organizacija v Združenem industrijskem podjetju Gorenje mora izvoziti za 30 odstotkov od svoje dosežene proizvodnje. Že zdaj pa imamo sklenjenih izvoznih pogodb kar za 40 odstotkov več kot letos. Največ izvažamo na zahodna tržišča, dobro pa smo začeli poslovati tudi z deželami tretjega sveta. Tja bo prihodnje leto zelo usmerjen naš izvoz.

Kako na svetovnem tržišču sprjemajo izdelke vaših tovarn?

Vse izdelke, ki jih prodamo na tujem, kupci in tudi potrošniki dobro sprejemajo. Doselej glede kakovosti in tudi drugih zadev, ki zajemajo ves izvozni posel, nismo imeli posebnih težav. Naši delavci vedo, da mora biti vsak izdelek usposobljen za izvoz. Ko že govorim o izvoznih prizadevanjih Združenih industrijskih podjetij Gorenje, naj povem, da pripravljamo že nove izdelke, ki jih bomo prodajali izven naših meja. To so keramične ploščice, ki jih proizvajamo v vasi Gorenje, kompletiramo pa posamezne druge izdelke naših tovarn, ki jih bomo namenili za izvoz. Naj posebej poudarim zmrzovalni program in pa vse elemente za kuhinjo in dom.

Kaj pa zaloge?

Zaloge smo zmanjšali kar za polovico vrednosti in jih je zdaj še za 200 milijonov dinarjev. Največ je ostalo v skladiščih še

pralnih strojev, medtem ko smo druge izdelke prodali. Na zalogi smo imeli kar 7 tisoč televizorjev, zdaj nimamo nobenega več.

Nameravate opustiti katerega od vaših proizvodnih programov?

Zaenkrat nobenega, ker dejansko nimamo neperspektivnih programov. Močno bomo razvijali celotni program za hiše in stanovanja. Zaradi tega bomo v letu 1977 močno preusmerili tudi investicijska vlaganja. Prihodnje leto bomo pripravljali raziskave in v ta namen namenili že odobrenih 5 milijonov dinarjev.

Bo Združeno industrijsko podjetje Gorenje v prihodnjem letu kaj investiralo v izgradnjo?

Za investicijska vlaganja trenutno nismo sposobni. Vseeno pa delamo na tem, da se usposobimo, kajti brez naložb ne bomo mogli širiti proizvodnje. Že v odgovoru na prejšnje vprašanje sem povedal, da bomo naložbe v prihodnjih dveh letih preusmerili v razvoj programa reprodukcijske grupacije „DOM“. Moram povedati, da je včasih za Gorenje 10 starih milijard investicijskega denarja veliko pomenilo. Sedaj pa ima združeno podjetje zaposlenih okrog 14 tisoč delavcev in ta velika družina Goranja pomeni mnogo več. Stremimo za tem, in tudi v teh letih smo tako delali, da je vsako podjetje dobilo nov ali izboljšan proizvodni objekt. Ne bom našteval vsega, vendar pa moram omeniti novo tovarno na Muti, spremenjene proizvodnje obrate v Slovenj Gradcu, novo tovarno v Subotici, skratka investirali smo povsod, ker so tudi naši razvojni in proizvodni programi usklajeni.

Tovariš Atelšek, ali imate na vidiku še kakšne združevalne procese?

Tu je zdaj integracija med Gorenjem in Iskro. Menim, da ta velekomples mora funkcionirati, vendar ne na fizični integraciji pač pa pri skupnem načrtovanju, raziskovanju in nastopanju. Usklajevano delo je smiselno, ne pa da se zgolj združujemo in ne vemo kakšna bo perspektiva. Podpirati je potrebno takšne integracije, ki bodo dale maksimalne rezultate. Kar zadeva integracijo Gorenja in Iskre, moramo vedeti, da sta obe delovni organizaciji velika koncerna, ki imata svojo tehnološko pot, svojo strategijo in tudi mentaliteta delovnih kolektivov je različna. Gorenje je bolj obrnjeno k akcijski ustvarjalnosti in načrtnemu razvoju.

Integracijski procesi se bodo brez dvoma razvijali okrog reprodukcijske grupacije „DOM“. Združevalni procesi bodo razgrnili mnoge doslej še nerešene stvari, tako cene, dohodkovne in medsebojne odnose, kakor tudi racionalnost. Vse kar je optimalno je tudi racionalno. Naj povem, da so še vedno prisotne težave, ker nimamo srednjeročne strategije in usmerjenosti v Jugoslaviji. Škodljivo za ne naše gospodarstvo in družbo je preveč parcialno razreševanje na posameznih interesih, tako v republikah kot tudi pokrajinah. Smo na tem, da vsako malenkost zdaj že razpravljamo na nivoju federacije. Integracijski procesi pa morajo biti takšni, da bodo že v osnovi samoupravno razrešili takšno stanje.

Vi pri svojem delu tovariš generalni direktor prav gotovo naletite na širše probleme. Prosim vas, če lahko poveste nekaj ključnih težav.

Omenil bom nekatere. Poglejte, sprejemamo veliko predpisov, ki jih mimogrede tudi spreminjamo. Proučevanje predpisov zahteva veliko časa. Namesto, da bi naši strokovnjaki delali na projektih, čitajo predpise. Enkrat bomo morali to ustaliti in čeprav bo predpis slab, ga toliko časa obdržati, da ga bomo lahko utemeljeno menjali. Denimo za primer štedilnik, njegovo prostorninsko obliko ne menjamo enkrat v romboid, drugič v trikotnik, vedno ostane pravokotne oblike.

Naj omenim še zunanjetrgovinski režim. Ta mora biti za vse proizvajalce objektiven in pošten. Pa vendar ni. Za ene se rešuje tako, za druge pa drugače. Preveč so še uveljavljene subjektivne sile. Učinkovite so zavoljo tega, ker nimamo razrešenih vseh stvari. Denimo cene. Če bi veljal predpis, ki bi cene reguliral, potem nima nekdo v zveznem sekretariatu ničesar za odobravati. Elementi cene za naš štedilnik so znani, vendar že vso leto dopisujemo, pa stvari še zdaj nismo dobili rešene. Naj povem, da na tujem dobimo več za štedilnik kot pri nas.

Dovolite, da povem še nekaj o naših razreševanjih v občini. Menim, da bi morali aktivnost okrog razvojnih načrtov v velenjski občini vsi enako prizadevno izvrševati. Tako pa zdaj eni želijo naprej, mnogim pa bolj odgovarja živeti po starem. Običajno kritizirajo tisti, ki nič ali malo delajo. V pretres pogostokrat vzamemo tistega, ki je nekaj naredil, namesto, da bi mu povedali v čem je grešil in ga na ta način vzgajali. Tudi s priznanjem vzgajamo ljudi.

Ivan Atelšek, generalni direktor: „Naše tovarne so letos, kljub mnogim težavam, dobro gospodarile“.

Menim, da je premalo, če prizadevno v občini razvijamo dve veliki delovni organizaciji, Gorenje in REK. Tudi mi smo bili majhni pa smo se z načrtnim delom razvili. Tako bi morala storiti tudi druga manjša podjetja v dolini. Skratka, več prizadevanj bi moralo biti v občini tudi s strani nekaterih podjetij, ki so pri izpolnjevanju občinskih načrtov še ob strani.

In na koncu najinega pogovora še vaša novoletna čestitka!

Zelo žal mi je, da sem na tem delovnem mestu morda preveč oddaljen od slehernega delavca. Tega pred časom še ni bilo. Dela je toliko da povsod ne morem biti navzoč. Vendar menim, da naši delavci cenijo naše delo in vedo, da se trudimo in rešujemo velike težave ter imajo zaupanje v vodstvo, kakor tudi v družbenopolitično strukturo. Vse zapslene v Združenem industrijskem podjetju Gorenje Velenje združuje napredek. Želimo, da nam bi bilo boljše in da bi kar največ prispevali za našo samoupravno socialistično družbo. Vsem zasposlenim v naši veliki družini Gorenje želim ob novem letu 1976 to kar lahko najboljšega želi človek. Želim, da bi bili srečni in zdravi ter, da bi ta kratek čas do novega leta in na novoletno noč preživeli veseli. Drugo leto pa bomo tako kot doslej enotni pri ustvarjanju in napredku Združenega industrijskega podjetja Gorenje Velenje.

LJUBAN NARAKS

**Srečno
in uspešno
novo leto
1976**

želi

**Združeno
industrijsko
podjetje
Gorenje
Velenje**

Novoletni prazniki v Mislinjski dolini

Poročali smo že, da so pripravili tudi v Mislinjski dolini več prireditev za najmlajše pred bližnjimi novoletnimi prazniki. Tako so pripravile vzgojiteljice iz Vzgojnovarstvene ustanove Slovenj Gradec v knjigarni „Mladinske knjige“ več uspelih „ur praviljic“. Zadnja „ura praviljic“ bo ta petek, 26. decembra, od 16. ure naprej.

V Slovenj Gradcu bo tudi več kinopredstav za najmlajše, 27. in 28. decembra pa bodo lutkovne predstave.

Letos bo obiskal malčke iz Slovenj Gradca in Mislinjske do-

line dedek Mraz s svojim spremstvom. Sprevod dedka Mraza se bo ustavil pred blagovnico „Nama“ v Slovenj Gradcu v nedeljo, ponedeljek in torek, 28., 29. in 30. decembra, vsakič ob 17. uri. Ob prihodu dedka Mraza bodo nastopili tudi malčki, sicer pa bo dedek Mraz pripeljal zvrhan koš ugank in zank. Novoletne prireditve se bodo zvrstile tudi po vseh vzgojnovarstvenih ustanovah in šolah. Središče Mislinjske doline pa je z novoletnimi jelkami okrasila krajevna skupnost Slovenj Gradec.

Ocena uresničevanja vodilne vloge ZK

Tudi v občini Slovenj Gradec obravnavajo te dni člani Zveze komunistov gradivo za bližnjo 5. sejo centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije, na kateri bodo razpravljali o uresničevanju družbene vloge in krepitve Zveze komunistov Slovenije v boju za razvoj socialističnih samoupravnih odnosov. Obravnavajo pa tudi osnutek sklepov 5. seje centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije.

Doslej so komunisti iz Mislinjske doline pregledali idejnopolitično usposabljanje in kadrovske krepitve Zveze komunistov, ocenili pa so poskušali še uresničevanje vodilne vloge Zveze komunistov. Namen teh razprav, seveda ob hkratnem obravnavanju nalog v zvezi z uresničevanjem družbene vloge in krepitvijo Zveze komunistov v boju za razvoj socialističnih samoupravnih odnosov je, da bi izoblikovali kar najbolj objektivno in podrobno oceno, kako člani Zveze komunistov z območja občine Slovenj Gradec uresničujejo vodilno vlogo Zveze komunistov v samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah.

Pred 5. sejo centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije se bo sešel še komite občinske konference Zveze komunistov Slovenj Gradec. Na seji Medobčinskega sveta Zveze komunistov za Koroško, bila je 24. decembra, pa so v okviru priprav na 5. sejo Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije ocenili organiziranost, idejnopolitično usposabljanje ter obnavljanje Zveze komunistov v občinah koroške regije ter prizadevanja za uresničevanje ustave in za gospodarsko stabilizacijo.

V nekaj vrstah

Izvršni svet skupščine občine Slovenj Gradec je na zadnji seji, bila 17. decembra, obravnaval predlog resolucije o družbeno-ekonomski politiki in razvoju občine Slovenj Gradec v letu 1976, razpravljal je o predlogu družbenega dogovora o skupni in splošni porabi za leto 1976 in sprejel več predlogov odlokov.

Izvršni odbor podružnice Ljubljanske banke v Slovenj Gradcu je na 46. seji, ki je bila 19. decembra v Slovenj Gradcu, odobril delovnim organizacijam več posojil, obravnaval pa je tudi dogovor o poslovnih politiki Ljubljanske banke za leto 1976 in p.istop Ljubljanske banke k

izdelavi srednjeročnega plana za obdobje 1976-1980. Zavrnil pa je predlog podružnice Ljubljanske banke Maribor za odobritev finančnega posojila za gradnjo letališča v Mariboru ter sklepal o sklicu 7. zbora upravljalcev podružnice Ljubljanske banke Slovenj Gradec.

Seja zborov

To soboto, 27. decembra, bodo v prostorih šolskega centra Slovenj Gradec zadnje seje vseh treh zborov delegatske občinske skupščine Slovenj Gradec v tem letu.

PO KOROŠKI

MAKS VERDINEK, NOVI PREDSEDNIK MEDOČINSKEGA SVETA SZDL ZA KOROŠKO

V Dragogradu je bila 19. decembra razširjena seja Medobčinskega sveta Socialistične zveze delovnega ljudstva za Koroško, ki se jo je udeležil tudi član izvršnega odbora Republiške konference SZDL Slovenije, Mitja Horvat. Na seji so ugotovili, da so občinske konference SZDL Dragograd, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem in Slovenj Gradec sprejele sklepe o ustanovitvi Medobčinskega sveta SZDL za Koroško, sprejeli so program dela za leto 1976 in za novega predsednika izvolili Mako Verdineka, dosedanjšega sekretarja Komiteja Občinske konference SZDL Radlje ob Dravi. Sekretar Medobčinskega sveta ZKS za Koroško, Ivan Bošnik, pa je delegate Medobčinskega sveta SZDL za Koroško seznanil z družbenopolitičnimi razmerami v občinah koroške regije.

NAGRADE IN PRIZNANJA ZA DRAVOGRAJSKE OSMOŠOLCE

Na osnovni šoli „Neznani talci“ v Dragogradu so pripravili posebno slovesnost v počastitev 22. decembra – praznika naše Jugoslovanske ljudske armade. V letošnjem jubilejnim letu, ko slavimo 30-letnico zmage nad fašizmom in osvoboditve, je uredništvo „Narodne armije“ iz Beograda izbralo osnovno šolo „Neznani talci“ Dragograd, to je z območja, kjer so potekali zaključni boji v 2. svetovni vojni, za pisanje nalog na temo „Mladi in splošni ljudski odpor“. Naloge je pisalo vseh 120 osmošolcev, za najboljše spise pa je urednik „Narodne armije“, major Leo Korelec, izročil šolarjem priznanja in nagrade. Osnovna šola „Neznani talci“ pa je dobila še posebno nagrado. V prostorih osnovne šole „Neznani talci“ v Dragogradu je bila ob slovesnosti odprta tudi priložnostna razstava orožja.

Stran naših mladih bralcev

DRAGI MLADI PRIJATELJI!

Leto se izteka, vsi že komaj čakate, da vas obišče dedek Mraz. Mnogi ste že obiskali razne prireditve, ki so jih v tem času pripravili za vas. Dragi mladi prijatelji želimo vam, da bi vas dedek Mraz čim bolj obdaruil. Upamo, da boste z nami sodelovali tudi v prihodnjem letu. Torej na svidenje v letu 1976.

Lepo pozdravljeni!

Kako se pripravljamo na praznovanje dedka Mraza

Kmalu se bo od nas poslovilo leto 1975 in veseli bomo pozdra-

vili novo leto 1976. Okrasili bomo jelke, avle in učilnice, na ulicah bodo zagorele pisane lučke. Vsi otroci bomo nestrno čakali na dedka Mraza. Veselili se bomo šolarji, z nami pa tudi predšolski otroci. Ogleдали si bomo veliko predstav. Otroci iz vrta so si že ogledali barvno risanko Zvezdica Zaspanka in navdušeno spremljali lutkovno igrico Rdeča kapica. Mi pa se teh predstav že zdaj veselimo.

Medtem ko čakamo na praznovanje, pa ne lenarimo. Pridno izdelujemo okraske in si lepšamo učilnice in avle. Pripravljamo tudi kratek zabavni program. V torek, 30. decembra, nas bo obiskal dedek Mraz in nam razdelil majhna darila. Praznovanje pa bomo zaključili doma v svojih družinah. Ko bo ura odbila polnoč in se bo pričelo novo leto, si bomo toplo stisnili roke in si začeleli veliko sreče.

MITJA ČRETNIK, 3.d
Osn. šola Gustava Šiliha

Nevenka Lever, 1. d razred osnovne šole Gustava Šiliha

Rada kotalkam

Že od nekdanj me je veselilo kotalkanje, zato sem se vpisala v kotalkarsko sekcijo.

Po polletnem treningu smo se zbrali na tekmovalje. Prišel je čas, ko sem se morala postaviti na start. Imela sem tremo. Bila sem brez besed. Bala sem se, da se bom osramotila. Napetost je minila, šele po nekaj trenutkih. Vložiti je bilo treba veliko poguma, truda in vztrajnosti. Prvič nisem uspela, ko sem želela, a kljub temu nisem klonila. Še bolj sem se potrudila. Po dveh mesecih sem bila izbrana za tekmovalje na republiškem prvenstvu v Trbovljah. Tam sem dosegla prvo in šesto mesto. Ne da se opisati, kako sem bila presenečena, ko sem pramagala kotalkarico, ki je trenirala že štiri leta.

ANDREJA BIZJAK, 4.c
O.Š. Miha Pintar Toledo

Tudi v šoli bomo praznovali

Bliža se novo leto. To je dan, ki se ga veselimo mladi in stari. Novo leto praznujemo tudi v naši šoli. Preden nas obišče dedek Mraz, priredimo kratek program Program sestavljajo učenci, ki pojejo, deklamirajo, igrajo in plešejo. Nato pride dedek Mraz. Oblečen je v topel

kožuh, na glavi ima sivo kučmo, na hrbtu pa koš.

V košu ima polno daril, s katerimi nas obdaruje. Po proslavi odidem domov. Zunaj je polno snega. Nekateri se pojejo sankat, nekateri smučat, drugi pa kepat. Na staro leto okrasimo smreko.

Potem pa gremo v posteljo, zaželimo lahko noč in zaspiamo. Ko zjutraj vstanemo se zgodi čudo. Pod smreko je polno daril. Želim, da bi bilo novo leto res srečno leto.

MARJANA RADIČ, 3.c
Osn. šola Gustava Šiliha

PIONIRSKA HRANILNICA

16. oktobra smo na naši šoli navdušeno zaploskali, ko je tovariš Ciril Pilih, direktor ljubljanske banke, svečano odprl hranilnico. Delovni čas je od 12. do 13. ure, vsak ponedeljek, sredo in petek. S tem delovnim časom smo zajeli učence obeh izmen.

S 30 dinarji sem se znašel v gneči pri pultu. Počasi sem se zrinil čisto do pulta. Za pultom sta stali dve deklici in deček. Pozornost mi je vzbudila oranžna značka na levi strani oblačil obeh uslužbenec, na kateri je pisalo PIONIRSKA HRANILNICA. Ko sem prišel na vrsto me

je dekle vprašalo po imenu in priimku, ki ga je vpisalo v članško izkaznico varčevalca in v kartoteko. Tudi tu ni šlo brez podpisa. Nato je vpisala še znesek, ki je takoj romal v veliko železno blagajno. Bilo je oprav-

ljeno, denar je bil v varnih rokah.

Vsi smo z banko zadovoljni, zato se tudi število varčevalcev večja. Vemo, da kdor varčuje, si srečo kuje.

JANI DREV, 8.c
O.Š. Miha Pintar – Toledo

Dobro opravili svoje delo

V šolski svetovalni službi, na delovnem mestu šolskega pedagoga smo na samoupravni dan delali štirje učenci: Miša Fras, Aljana Umek, Darinka Reponj in Bojan Kontič. Naš delovni dan je trajal od 7. do 13. ure. Imeli smo veliko pestrega in zahtevnega dela. Urejali smo dosjeje za posamezne učence, vpisovali učni uspeh za lansko šolsko leto. Poleg tega smo vpisali tudi šolskega novince, ki je zamudil redni vpis. Uredili smo tudi seznam šolskih novincev po abecednem redu in glede na to, kje bo obiskoval malo šolo. Vsak pedagog je vodil tudi skupino učencev 5. in 6. razredov, namen tega skupinskega dela pa je bil, pokazati učencem, kako naj se učijo doma, da bo njihovo delo čim uspešnejše. Samoupravni dan nas je naučil, da je življenje res delovni dan, čeprav smo opravljali le delček tistega, kar šolski pedagog v resnici opravlja v enem dnevu.

Delo nam je bilo všeč in upamo, da smo dobro nadomestovali šolskega pedagoga. Na to delovno mesto smo bili sprejeti po razpisu za prosto delovno mesto šolskega pedagoga samoupravnega dne.

Pedagogi samoupravnega dne

Moja sošolka

Moja sošolka stanuje na Konovem. Obiskuje 6.b razred in sedi v četrti klopi. Je velika, ima temnorjave lase in temne oči. Večkrat je nasmejana. Najraje je oblečena v hlače in srajčno bluzo. Ima starejšo sestro in mlajšega brata. Ni rada sama. Rada obiskuje šolo. Domače naloge piše z veseljem. Učenje pa ji ne diši. Najraje je banane. Ni skopuška. Njena slaba lastnost je, da ima dolg in nabrušen jezik. Zato pa je odkrita. Kar ji leži na srcu, pove v obraz. Če jo razjeziš je hujša kot ne vem kaj.

NEVNKA JALŠOVEC, 6.b
Osn. šola Miha Pintar Toledo

Laž ima kratke noge

Laž je grda. Zato jo sovražim, a včasih se le zlažem. Sam ne vem, zakaj se le zlažem. Kadar sem zlažem, me pri srcu zaboli. V četrtek sem prišel domov, pa me je mama vprašala, koliko sem pisal spis. Zlagal sem se ji, da spis še ni ocenjen. Mama me je dobila na laži in povedala atu. Ata me je zelo oštel. Želim si, da ne bi bil več kregan zaradi laži, vendar se bo najbrž to še dogajalo.

ERNO KLANŠEK, 4.c
Osn. šola Miha Pintar Toledo

Zimsko rajanje

Delavci temeljnih organizacij združenega dela

RUDARSKO — ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA VELENJE

bodo letošnje poslovno leto končali s pomembno delovno zmago. Z velikim zadovoljstvom in v upanju za prav tako uspešno novo poslovno leto se pridružujejo čestitkam ob vstopu v novo leto.

MLADINSKA KNJIGA — VELENJE

Pred nedavnim so v Velenju sredi trgovskega centra odprli novo prodajalno Mladinske knjige. Nova sodobna prodajalna ima več oddelkov ter posluje na samoizbirni način.

ODDELEK S KNJIGAMI

je bogato založen z umetnostno in kulturnozgodovinsko literaturo, leposlovnimi knjigami in strokovno literaturo. Tudi na najmlajše niso pozabili, pripravili so celoten program otroške literature.

PAPIRNICA

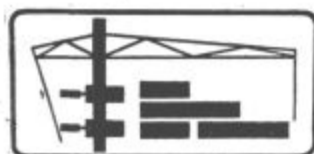
nudi šolske in pisarniške potrebščine, igrače in spominke. Na zalogi imajo veliko izbiro mehanografskih strojev, lahko jih dobite na kredit.

GALERIJA

Mesečna razstava in prodaja slik.

NOVA PRODAJALNA MLADINSKE KNJIGE VELENJE VAS VABI IN VAM ŽELI SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1976!

SVETOVNA LEPA BESEDA

GIP VEGRAD

VELENJE

TOZD Gradbena operativa n. sol. o.

TOZD Gradbena industrija n. sol. o.

Gradbeno industrijsko podjetje Vegrad Velenje je v kratkem času doseglo velike uspehe širom naše domovine. Že dalj časa se uveljavlja tudi v zahodni in vzhodni Nemčiji. Njihovi dosežki se kažejo v številnih zgrajenih stanovanjskih, poslovnih in drugih objektih.

V letošnjem letu je TOZD GRADBENA INDUSTRIJA pričela s proizvodnjo izdelkov, ki naj bi bili zanimivi za lastnike in graditelje stanovanjskih hiš. Njihova želja je nuditi zasebnemu graditelju čimveč izdelkov, ki si jih lahko z družinskimi člani vgradi v svoj novi dom. S tem so mu omogočeni nižji stroški ter veliko zadovoljstvo, zaradi možnosti lastne ustvarjalnosti.

NOVI IZDELKI GIP VEGRAD, TOZD GRADBENA INDUSTRIJA: BETONSKI TLAKOVCI — v različnih barvah, ki so zelo primerni za tlakovanje poti, cest, parkirnih prostorov ter ureditev okolice stanovanjskih hiš

BETONSKE TRAVNATE PLOŠČE — uporabne so kot kombinacija k tlakovcem in popestrijo okolico

MONTAŽNE TERACO STOPNICE IN OKENSKE POLICE — lahko jih montirate sami, izognili se boste nadležnega prahu

Za vse informacije zavrite telefonsko številko (063) 850-019

VSEM POSLOVNIM SODELAVCEM IN OBČANOM ŽELI GIP VEGRAD VELENJE USPEŠNO IN ZADOVOLJNO NOVO LETO 1976!

ZAVAROVALNICA SAVA

Ekspozitura Zavarovalnice Sava v Velenju se v letošnjem letu lahko pohvali s precejšnjim prirastkom števila zavarovanj. Saj je število od preteklega leta narastlo za 150 odstotkov. V letošnjem letu so že zapisali številko 13.000.

Velenjska ekspozitura sklepa vse oblike civilnega, industrijskega, kmetijskega, avtomobilskega in osebnega zavarovanja.

SREČNO IN USPEŠNO LETO 1976

Nesreča nikoli ne počiva! Zato ne smemo prezreti! Ekspozitura Zavarovalnice Sava ni daleč. Ne zavrzite njenih uslug in pomoči!

Zavarovalnica Sava, ekspozitura Velenje vam je vedno na voljo!

ZAVAROVALNICA SAVA

Vrtec, smetišče, ceste, elektrika...

Kadarkoli steče pogovor o krajevni skupnosti Škale, potem je prav gotovo v ospredju vprašanje cest. Tudi pred dnevi, ko smo se skupaj s predsednikom krajevne konference socialistične zveze Rafkom Kopusarjem in delegacije samoupravne interesne skupnosti Tonijem Tajnskom ter tajnikom gasilskega društva Brankom Rednakom zbrali pri predsedniku sveta krajevne skupnosti Hermanu Arliču, je bilo tako.

„To vprašanje se že vleče od leta 1948,“ je dejal Herman Arlič. „Vsemu temu je resda kriv premog, ki je porušil ves južni del Škal in s tem tudi njihovo središče, še večji krivec pa je nenačrtna gradnja cest. Po nekaj letih, ko smo dobili medmestno cesto, se je ta zaradi kopanja premoga začela rušiti in tako naprej. Nič boljša slika se ne kaže danes, saj je cesta, ki povezuje Hrastovec in Velenje prav tako na rušnem področju. Pred leti smo jo asfaltirali, čez nekaj mesecev, tednov, morda celo dni pa ne bo več sposobna za promet; niti če boš prek nje zapeljal na lastno odgovornost. Krivični bi bili, če ne bi priznali, da si REK vsaj glede cest prizadeva, da zaradi tega ne bi nastajali preveliki prepri. Tudi sedaj gradijo ob robu nedavno nastalega jezera obvozno cesto. Ko pa na tem območju ne bo več premoga obljubljaljo, da bodo spet uredili cestno povezavo Velenje – Hrastovec oziroma Škale tako, da bodo krajanji čimbolj zadovoljni.“

Letos so zgradili tudi nadomestno cesto, ki povezuje oba kraja te krajevne skupnosti, to je Škale in Hrastovec oziroma Škale z Velenjem. Cesta je zelo lepa, žal pa sedaj, ko se je začela poledica tudi nevarna za promet. Čeprav jim je menda Komunalno obrtni center obljubil, da bo cesto redno posipaval, te obljube ne upošteva preveč. Krajanji Škal tudi niso preveč zadovoljni z oskrbo v kraju. Sedanja trgovina jim ne ustreza v glavnem zaradi naslednjih razlogov: odprta je le do petnajste ure; zato so v nenehni skrbi, da bo že zaprta ko pridejo iz službe. Prav tako menijo, da ni na pravem mestu. Preveč je odmaknjena od novega središča krajevne skupnosti, ki pa ga za zdaj še ni. Veliko pripomb pa je tudi na račun njene založenosti.

● Neodgovorni šoferji

Škalčani se še vedno niso sprijaznili, da je tudi smetišče na njihovem območju. Veliko hudih besed je bilo prelitih na relaciji krajevna skupnost – komunalno obrtni center. Sprva zato, ker je na smetišču nenehno gorelo in dim je širil

neznosen smrad skoraj po vseh vzhodnih Škalah. Pravijo, da sedaj na smetišču sicer ne gori več, toda smeti še vedno ne zasipavajo. Zelo nezadovoljni so tudi s šoferji, ki vozijo smeti, vendar samo s tistimi, ki jim je vseeno, kako in koliko smeti pripeljajo na smetišče. Nekateri namreč še vedno vozijo z odprtimi kesoni in imajo največ zasluga za to, da se smetišče širi tudi na obeh straneh ceste vse do Velenja. Ker lepe besede niso zalegle, bodo ukrepali sami. Vsakega šoferja, ki bo vozil smeti v odkritem tovornjaku bodo prijavili na ustrezno mesto. Nekaj takšnih imajo že zapisanih. Da te njihove besede niso iz trte zvite, pričajo razne škatle in druge odpadne stvari, ki jih je na cesti Velenje – Škale vse polno. Pa tudi sam sem se lahko že nekajkrat prepričal, da je nekaterim šoferjem resnično vseeno, kakšno je okolje, v katerem živijo drugi (morda pa tudi sami). Tudi oni dan, ko sem se peljal na pogovor k predstavnikom krajevne skupnosti, mi je pot v Škale kazal tovornjak, s katerega je od časa do časa zletela kakšna škatla. Ko sem se vračal nazaj, sem spet srečal tovornjak istega podjetja, v njem je bil drug šofer, keson pa je bil pokrit. Torej gre resnično za neodgovornost posameznih šoferjev. Moji sogovorniki so se tudi pritoževali, da nekateri šoferji tovornjakov zelo radi tekmujejo s časom in s tem spravljajo druge v nevarnost. Če brzinomer na mojem spačku prav kaže, jim moram pritrditi.

● Ponosni na otroško igrišče

Večletno vprašanje, ki zlasti zadeva vzhodni del Škal, je tudi slaba električna napetost. Marsikateri večer ta ni višja od 130 voltov. Ob takšni napetosti ne morejo uporabljati gospodinjstskih strojev pa tudi na televizorjih ni slike.

Da je naša električna napetost ob večerih tako slaba, so krivi tudi nekateri šušmarji, ki ob večerih uporabljajo večje stroje, pa čeprav so krajanji na zborih volilcev to že večkrat prepovedali.

Na drugi strani pa so Škalčani zelo ponosni na novo otro-

ško igrišče, ki jim ga je lani zgradil ob šoli velenjski kombinat. Pravijo, da je to najbolj zgovoren dokaz, da se REK le zaveda, da ima dolg do njih. To kar so sedaj v očeh krajanov Škal šoferji tovornjakov, so bili pred leti poštarji. Dolga leta so morali namreč krajanji brati tudi po tri dni, če pa je bil poštar bolan, pa tudi več dni staro časopisje. Zdaj jim je uspelo prepričati pošto in poštarje, da potrebujejo časopisje vsak dan.

● Delegatski sistem še šepa

Predsedniku krajevne konference SZDL smo postavili vprašanje, kako je zaživel delegatski sistem?

„Delegatski sistem še ni zaživel tako kot bi moral,“ se je glasil odgovor. „Posamezni delegati niso resno vzeli svoje funkcije in se ne udeležujejo sestankov. Zaradi tega odhajajo delegati pogostokrat na skupščine v Velenje nepripravljeno.“

„Z obiskom na sestankih, smo v naši delegaciji še kar zadovoljni,“ se je vključil v pogovor Toni Tajnske, predsednik delegacije za samoupravne interesne skupnosti. „Uspešnost našega dela zavira le gradivo, ker prihaja pogosto neredno; pa tudi preobsežno je.“ Toni Tajnske je še pripomnil, da ni prav, ker se na skupščinah premalo upoštevajo mnenja posameznih konferenc.

● Zavest krajanov na visoki stopnji

Besedo smo spet prepustili Rafku Kopusarju: „Poudariti moram, da je v zadnjih letih zavest krajanov na zelo visoki stopnji. Kljub temu, da plačujejo samoprisevek, se odločajo še za dodatno zbiranje sredstev za urejanje cest. Krajanji Hrastovca so bili lani pripravljeno zbrati štirideset starih milijonov za asfaltiranje šestih odsekov, če bi dobili dodatni denar, tudi od občine. Zgovoren dokaz pripravljenosti krajanov je tudi cesta, ki smo jo asfaltirali pred dvema letoma v Podlubeli. Na njej smo opravili več kot 9.000 udarniških ur in zbrali od krajanov 18 starih milijonov dinarjev.“

● Marljivi gasilci

Naš četrti sogovornik Branko Rednak, se je dotaknil sodelovanja med posameznimi organizacijami oziroma društvi v

Z leve proti desni: Branko Rednak, Rafko Kopusar, Herman Arlič in Toni Tajnske

kraju. Zvedeli smo, da je bilo sodelovanje pred leti zelo slabo, v zadnjih štirih oziroma treh letih pa se je zelo izboljšalo. Kot tajnik gasilskega društva je – razumljivo – največ besed namenil delu gasilskega društva, ki je letos slavilo 20-letnico obstoja. Društvo ima danes blizu devetdeset članov. Pohvalno je, ker imajo veliko mladih, ponosni pa so tudi na žensko desetino, ki je bila letos na konskem tekmovanju druga. „Vseskozi smo si prizadevali,“ je še posebej omenil Branko Rednak, „da bi bili člani čimbolje usposobljeni in tudi opremljeni. V tem smo v precejšnji meri uspeli. V teh dvajsetih letih smo si zgradili novi dom, ki pa je žal, že pretesen, opremili operativno z dvema črpalkama, letos smo kupili še nov gasilski avtomobil TAM 2001, ob slovesnosti ob dvajsetletnici društva pa smo razvili tudi svoj prapor, za katerega so občani prispevali 52 zlatih in 26 srebrnih žebeljčkov. Za to smo jim še posebej hvaležni.“

● Želje: vrtec...

Na kraju našega pogovora nas je še zanimalo, kakšne so novotletne želje?

„Naše želje so pač takšne kot smo jih zapisali že ob razpisu referendumu spomladi letos: izgradnja vrtca, in to že v prihodnjem letu. Sklenili smo, da bomo postavili Marlesov montažni vrtec.“

Najprej smo rešili vprašanje lokacije. Sprva smo razmišljali, da bi vrtec stal pri odcepu ceste Jezero – Hrastovec za Škale. Te lokacije nam ni dovolil projektant, ker je tam križišče cest, potok, pa tudi daljnovod je napeljan nad tem območjem. Zato smo se odločili na zboru krajanov, da bo vrtec stal na zemljišču domačinke Kodrunove, ker nam nihče drug ni hotel odstopiti zemljišča. Z lokacijo je sedaj vse urejeno, zataknilo pa se je pri finančnih sredstvih. Vrednost objekta bo predvidoma znašala 1,8 milijonov dinarjev. Polovico tega denarja nam bo dal Marles v obliki kredita, ne vemo pa kje bomo dobili preostali del sredstev. S samoprisevkom smo doslej zbrali 40 tisoč dinarjev, medtem ko jih bomo v petih letih nekaj več kot dva milijona.

Prihodnje leto bomo že imeli toliko sredstev, da bi lahko

začeli vračati kredit, ki ga moramo na vsak način izkoristiti. Zavedati se je treba, da smo pri tem imeli srečo, ker Marles kreditira le nerazvite občine. Naša pa – kot vemo – sodi med razvite. V zvezi s tem se nam ne zdi pravilno ravnanje velenjskih krajevni skupnosti. Naš vrtec je oddelek za gospodarstvo postal na prvo mesto. Vendar prednostni red gradnje s sredstvi samoprisevka na skupščini v začetku jeseni ni bil sprejet, ampak je bilo sprejeto le stališče, da je treba to vprašanje rešiti v obliki dogovarjanja med krajevnimi skupnostmi. Čeprav je bila krajevna skupnost Velenje – Center levi breg zadovoljena, da skliče ta usklajevalni sestanek, le tega do danes še ni bilo. Ker nikakor ne bi radi izpustili iz rok tako ugodne ponudbe Marlesa, smo se s prošnjo za kredit obrnili tudi na REK.“

In druge želje krajanov v prihodnjem letu?

Radi bi si napeljali telefon, uredili avtobusna postajališča, načrtujejo tudi izgradnjo prizidka h gasilskemu domu za garaže in orodjarno ter ureditev cest v Hrastovcu.

Ravno, ko smo pritisnili na sprožilec, je iz kesona padla škatla.

Cesta za zdaj še brez avtobusnih postajališč

● V VELENJSKI OBČINI NADVSE SLOVESNO PROSLAVILI PRAZNIK NAŠE ARMADNE

Dan armade — praznik vseh ljudi

V velenjski občini so praznik naše armade — 22. december proslavili nadvse slovesno. Proslave so bile v posameznih krajevnih skupnostih pa tudi na šolah, kajti letos nismo slavili le

praznika naše armade, ki se je rodila v najtežjih dneh zgodovine naših narodov in narodnosti, ampak je to praznik vseh delovnih ljudi in drugih občanov. Torej je praznovanje Jugo-

slovske ljudske armade tudi v Šaleški dolini letos izvenelo v kar najtesnejši povezanosti obo-roženih sil in delovnih ljudi ter drugih občanov v prizadevanjih za uresničevanje in krepitev naše obrambne in bojne pripravljenosti.

Osrednja slovesnost je bila v petek popoldne. Najprej so v avli skupščine občine odprli razstavo, ki prikazuje delo na področju obrambnih priprav v občini v zadnjem obdobju ter pri obveščanju najširše javnosti o koncepciji splošnega ljudskega odpora, negovanju tradicij NOB ter pouka in usposabljanja teritorialne obrambe. Razstava prikazuje tudi del življenja pripadnikov naših obo-roženih sil.

Po otvoritvi razstave, na kateri je spregovoril predsednik občinskega odbora zveze rezervnih vojaških starešin Milan Štimac, so na Titovem trgu sprejeli mlade prostovoljce v enote teritorialne obrambe. Ob tem pomembnem dogodku je mladim spregovoril v imenu občinskega štaba teritorialne obrambe Jože Melanšek.

Po končanem sprejemu mladincev prostovoljcev v enote teritorialne obrambe in njihovi obljubi, da bodo zavestno krepili bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti, negovali vrednote revolucije ter z osebno odgovornostjo, disciplinirano in zavestno izpolnjevali naloge, ki jih zahteva obramba domovine, so se vsi navzoči zbrali na osrednji proslavi v domu kulture, ki je bila združena z podelitvijo priznanj in odlikovanj.

be naše dežele.“ je poudaril Ivo Gorogranc in nadaljeval: „Naše obo-rožene sile so pod vodstvom komunistične partije Jugoslavije in vrhovnega komandanta tovariša Tita zmagovalno končale težak in krvav štiriletni boj v impozantni sestavi 52 divizij vseh vrst rodov, v katerih se je borilo nad 800.000 borcev in bork. V končnih operacijah so te sile prisilile sovražno grupacijo 250.000 nemških vojakov in njihovih pomagačev h kapitulaciji in predaji. S tem so naše obo-rožene sile dokončno dokazale, da je naša borba za osvoboditev naše lastno delo v okviru skupnega boja proti okupa-torju.“

V nadaljevanju govora je Ivo Gorogranc podčrtal veliko vlogo naše armade v povojni izgradnji naše domovine, ki je bila razrušena in potopljena v razdejanje, kri in bolečino, saj je ta strahotna vojna terjala milijon sedemsto tisoč življenj v naši državi. Dotaknil se je tudi priprav na splošni ljudski odpor ter organizacijo družbene samozščite v občini, ki ne bo le enkratna naloga, ampak bo to stalno področje družbene dejavnosti proti različnim škodljivim pojavom naperjenim proti naši družbi, proti našim pridobitvam revolucije in našim samoupravnim vsakodnevnim delovnim naporom.

V imenu občinskega štaba teritorialne obrambe, skupščine in družbenopolitičnih organizacij velenjske občine se je govornik zahvalil vsem pripadnikom obo-roženih enot naše teritorialne obrambe, vsem čla-

Delegacija rudarskega šolskega centra na obisku pri občinskem štabu

● PROSLAVA TUDI NA RUDARSKEM ŠOLSLEM CENTRU

Želijo sodelovati v obrambnih pripravah

Tudi na rudarskem šolskem centru v Velenju so v počastitev praznika naše armade pripravili proslavo, na kateri je obudil spomin na 22. december leta 1941, ko je bila v bosanskem mestecu ustanovljena prva proletarska brigada NOV in POJ predavatelj obrambe in zaščite na tej šoli podpolkovnik Franc Korošec. Učenci so pripravili priložnostni kulturni program, odprli pa so tudi razstavo, ki v fotografiji prikazuje delo naših obo-roženih sil ter razstavo orožja, katero so si učenci ogledali z velikim zanimanjem.

Učenci so čestitali tudi občinskemu štabu teritorialne obrambe ob prazniku z željo, da bi tudi v prihodnje dosegli čimvečje uspehe v organiziranju ter usposabljanju enot, ki bodo, če bo potrebno, varovale vse pridobitve naše revolucije.

„Zavedamo se,“ so poudarili mladi z rudarskega šolskega centra, „da bomo te naloge lahko izpolnili le vsi skupaj, saj splošni ljudski odpor zahteva vključitev vseh ljudi za obrambo naše svobode in neodvisnosti. Tudi mi smo in bomo pripravljeni opraviti vse naloge, ki jih terja splošni ljudski odpor,“ so odločno zatrjili.

Po končani proslavi je delegacija učencev in predavateljev rudarskega šolskega centra obiskala občinski štab teritorialne obrambe. Med pogovorom je mlade z šolskega centra zlati zanimalo, kakšne so možnosti, da se vključijo v obrambne priprave v občini. Predstavniki občinskega štaba so se obvezali, da bodo njihove želje upoštevali pri programu vzgoje v prihodnjem letu.

Na rudarskem šolskem centru so v počastitev dneva JLA odprli razstavo orožja

V avli skupščine občine odprta razstava „Obrambne priprave občine Velenje“.

Po zaobljubi so mladi tudi s podpisom potrdili prostovoljen vstop v enote teritorialne obrambe

Podelili odlikovanja in priznanja

Ob letošnjem vseljenskem prazniku dneva Jugoslovske ljudske armade so podelili tudi naslednja odlikovanja:

Medaljo zasluge za narod sta prejela Janez Merc in Ivan Fece, medaljo za vojaške zasluge so dobili Vitomir Crnko, Stanko Lipnik, Lozan Milošević, Stane Šuk in Martin Pustatičnik, red za vojaške zasluge s srebrnimi meči sta dobila Stefan Dolejši in Kristijan Hrastel; red republike z bronastim vencem Franc Škarja

Franjo Korun izroča odlikovanje Vinku Rženu

in Polde Trauner; red bratstva in enotnosti s srebrnim vencem je dobil Mirko Bizjak, red republike s srebrnim vencem Ivan Gusič, red dela z rdečo zastavo pa Vinko Ržen.

Poleg teh odlikovanj so na osrednji svečanosti ob prazniku naše armade v velenjski občini podelili oziroma izrekli tudi več pohval in priznanj.

Tako so bronaste plakete občinskega odbora zveze rezervnih vojaških starešin Velenje prejeli Mirko Brešar, Henrik Jonko, Ivan Kadliček in Vili Valand. Trgovsko podjetje Era je prejelo priznanje občinskega odbora ZRVS.

Od komandanta cone so bili pohvaljeni Branko Drolic, Anton De Costa, Marjan Krmelj, Alojz Starič, Franc Vrtačnik, in Vili Valand. Od glavnega štaba SR Slovenije za SLO pa Viktor Brglez, Franc Fricelj, Henrik Jonko, Brigita Leskošek, Vili Valand in Rudolf Ževart. Karel Stropnik je prejel knjižno nagrado od komandanta cone, prehodna zastavica od komandanta cone pa je bila za leto 1975 podeljena občinski teritorialni enoti. Za dolgoletno in požrtvovalno delo ter dožene uspehe v pripravah na SLO so dobili priznanje republiškega sveta za LO Stane Ravljen in Elica Nagode ter krajevni skupnosti Zavodnje in Bele vode.

Za aktivno delo na obrambnih pripravah v krajevnih skupnostih je svet za ljudsko obrambo skupščine občine Velenje pohvalil Vinka Medveda iz Zavodnje, Staneta Tajnika — Sentilj, Jožeta Radoslovnika — Gorenje, Franca Lampreta — Paka in Andreja Lenka — Bele vode. Za uspešno opravljanje nalog na področju obveščanja je svet za LO občine Velenje pohvalil k rirsko enoto Velenje, Alojza Arliča iz Plešivca, Ivana Donka — Soštanj, Valentina Kodruna — Ravne, Antona Florjanca — Lokovica in Roberta Omladiča iz Smartnega ob Paki. Občinskemu odboru rdečega križa, občinski gasilski zvezi in delavski univerzi Velenje pa je svet za LO skupščine občine Velenje izreklo pohvalo za uspešno delo na obrambnih pripravah v občini.

Mladi med svečano zaobljubo

Naši teritorialci

Na proslavi je imel slavnostni govor Ivo Gorogranc.

V govoru je med drugim dejal: „Letos že tridesetih proslavljamo praznik naših obo-roženih sil, 22. december, dan, ko se je rodila naša slavna Jugoslovska ljudska armada.“

Praznujemo ga kot praznik vseh obrambnih sil naše SFRJ, praznik vseh delovnih ljudi in občanov, vseh naših narodov in narodnosti. Splošni ljudski značaj tega zgodovinskega dne izhaja iz dejstva, da so naše obo-rožene sile nastale v NOV in revoluciji in da so s tem, ko so nadaljevale slavne vojne tradicije v zadnjih tridesetih letih, še poglobile in utrdile svojo revolucionarno ljudsko bistvo za krepitev splošne ljudske obram-

nom odborov za SLO v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah za uspešno opravljanje zadanih nalog ter jim zaželel tudi v bodoče veliko uspeha pri njihovem utrjevanju in usposabljanju ter vsestranski krepitevi splošnega ljudskega odpora. Govor je Ivo Gorogranc sklenil z besedami:

„Radostni in ponosni smo na to, da je vse od leta 1941 na čelu naših obo-roženih sil vrhovni komandant tovariš Tito, simbol naših zmag v NOB in veličastnih dosežkov pri graditvi naše socialistične, samoupravne in neuvrščene Jugoslavije. Želimo si, da bi še dolgo poveljeval naši Jugoslovska ljudski armadi in vsem enotam splošnega ljudskega odpora.“

Tako se je Leningrad, to trimilijonsko mesto strahopetcev in herojev, umazanih špekulantov in brezmejnih altruistov, nemočnih poveljnikov in zagnanih partijskih voditeljev, bližal svojemu sodnemu dnevu.

BLOKADA LENINGRADA

Z bitko pri Mgi nihče ni računal. Te majhne železniške postaje ni bilo na nobenem zemljevidu, ne na nemškem, ne na sovjetskem. Do praske pri Mgi je prišlo le po naključju in tudi po obsegu ni dosti pomenila; posledice pa so bile daljnosežne.

Ko so Mgo nacisti zavzeli, so pretrgali vse železniške in cestne zveze med Leningradom in ostalim delom Sovjetske zveze — med matično deželo in mestom, kot so jo začeli imenovati.

Ko se je začela drobiti pred nemškimi tanki sovjetska osemindeseta armada, ki je v bližini Uške in Tosna varovala glavno železniško linijo Moskva-Leningrad, je postalo jasno, da grozi nevarnost iz te smeri. Usodna napaka je bila tudi to, da so se razbite enote umikale proti vzhodu in ne na sever, proti Leningradu; tako je nastala vrzel, ki so jo Nemci hitro izkoristili.

900 DNI

Na poveljstvu v Leningradu, kjer so morali hkrati reševati več kritičnih situacij, se sprva niti niso zavedali, kaj se je pravzaprav zgodilo.

Celo polkovnik Bičevski, vodja leningrajskih minirjev, ni zasulil nove nevarnosti. Bil je zaposlen noč in dan; Nemcem je bilo treba nastaviti čimveč zaprek — min, porušiti mostove in podobno. 28. avgust je bil zanj tak kot vsi drugi dnevi, kasneje pa se ga je spominjal s težkim srcem.

Bičevskega je to jutro vznemirilo nekaj drugega. S prizorišča je izginil poveljnik glavnega štaba, general D. N. Nikišev. Slovel je po svojem cinizmu in skepticizmu. Predvsem je močno dvomil, da bi bila Moskva pripravljena in sposobna nuditi podporo Leningradu in tega dvoma tudi ni skrival.

Skupaj z Nikiševim je izginil tudi njegov namestnik N. G. Tihomirov. Kaj se je zgodilo? Bičevski se je spominjal, da je podobna usoda doletela že več njegovih tovarišev in da takšne spremembe niso bile nikoli pojasnjene. Lahko bi bila povod tudi kakšna osebna zamera. Bičevski je samo ugibal. Namesto Nikiševa je prišel polkovnik N. V. Gorodecki, ki je bil prej v triindvajseti armadi, Gorodecki ni imel lahkega dela. Teško je bilo ponovno zgrabiti za vajeti. Zagrešil je tudi napake in nekatere med njimi je Leningrad dolgo plačeval.

Tega jasnega avgustovskega jutra se je novi poveljnik sestel z Bičevskim. Osemindeseta armada, ki je branila železnico Moskva-Leningrad, je potrebovala pomoč. Bičevski je dobil nalogo, naj pošlje oddelek minirjev v Tosno, kjer bo treba pripraviti nekaj minskih polj in uničiti vse mostove, ki bi lahko padli v nemške roke. Tosno je ležalo takšnih štiriindvajset kilometrov jugozahodno od Mge.

Bičevski je odposlal majhno enoto iz svojega drugega rezervnega pontonskega bataljona in sklenil, da si bo s komisarjem Nikolajem Muho tudi sam ogledal situacijo pri Tosnu.

Odpejala sta se po moskovski deželni cesti, ki je tekla vzporedno z železnico in je bila ravna kot puščica. Pred Krasnim Borom, veliko vasjo štiriindvajset kilometrov od Leningrada, se je v gozdu zaslišalo streljanje. Stopila sta iz avta in peš krenila v smeri bitke. Utrjena črta na Kolpinu vzdolž reke Izore je bila od tod oddaljena le še kakšnih osem kilometrov. Utrdbe je ravnokar zasedla delavska artilerija iz Izorska in udarni bataljon mitraljezcev, ki ni bil več streljanja s topovi. Zadaj za to majhno enoto pa ni bilo ničesar. Samo prazna, široka cesta, ki je vodila naravnost k jugozahodnim vratom Leningrada.

Kaj bi se zgodilo, je razmišljal Bičevski, če bi se nemški vojniki prebili prav na tem mestu. Častnika sta na cesti naletela na leseno barikado in na tank. Tu sta srečala tudi poljski regiment in drugi inženirski odred, ki ga je v Tosno poslal Bičevski. Poljski regiment je imel le tri topove, na vsako puško pa so razdelili le petnajst nabojev.

Kazalo je, da so se Nemci prebili mimo ostankov osemindesete armade in prodrli za Tosno.

General Zajčev se je vrnil na izorsko cesto, da bi tam poskusil pripraviti obrambo. Drugi častniki so ostali na cesti, da bi vsaj za nekaj časa zaustavili nemško prodiranje.

Nemški ogenj je vse bolj besnel. Ko so bile barikade postavljene in protitankovske mine zakopane, so se Sovjeti umaknili za nekaj sto metrov. Toda poljskemu regimentu je zmanjkovalo streliva. Gotovo bi jim že trda predla, če jim ne bi prišlo na pomoč pet zaščitnih tankov. Na cesti sta se prikazala tudi dva lažja neruška tanka, prvi je naletel na mino in se vžgal, drugega pa je poškodovala njegova lastna artilerija. Nemški minometi so rohneli, prihrumela sta dva messerschmitta, strojnice so bruhale ogenj.

Sovjeti niso imeli več izbire; umakniti so se morali na utrjene položaje pri Jam-Izorsku. Minerji, ki jih je poslal Bičevski, so razstrelili most čez Izoro. Z uničenjem mostu so Nemce zaustavili, toda le začasno.

Nemški oddelki so spadali k izvidniškim enotam 39. vojnega korpusa šestnajste armade. Za njimi so prihajale 12. tankovska divizija ter 121. in 96. pehotna divizija.

Pričelo se je mračiti. Bičevski in Muha sta se morala javiti v Smolnem. Nemci so že začeli obstreljevati izorski bataljon. Častnika sta se za trenutek ustavila pri eni izmed delavskih enot; vodil jo je I.F. Čermenko, inženir iz velike izorske tovarne.

Čermenko se je bil tisto popoldne vrnil iz Leningrada v Kolpino. Na železniški postaji je lahko kupil vozovnico le do Pontonnija.

V bližnje gozdove so se odpeljali s kočijami. — Edvard Kardelj v pogovoru z generalpolkovnikom Milošem Šumonjo.

Predsednikov novoletni lov

Predsednik republike Josip Broz Tito je kot vsako leto doslej tudi letos priredil novoletni lov za ambasadorje tujih dežel, ki so akreditirani pri nas. Lova so se udeležili tudi najozji predsednikovi sodelavci in pomembni družbenopolitični predstavniki Jugoslavije. Lov so pripravili v gozdovih Vranjaka pri Bači, kjer se je predsednik Tito srečal s svojimi gosti in jih povabil najprej na

zajtrk, ki je minil v izredno prisrčnem in prijateljskem razpoloženju. Potem so se gosti s Titom na čelu podali na lov in so zbrali pri gozdarski hiši, kjer jih je čakalo kosilo. Dan so zaključili z večernim sprejemom, ki sta ga za goste priredila predsednik Tito in njegova žena Jovanka v lovskem domu v Karadjordjevu.

Predsednik Tito ob lovskih trofejah — muffonih.

Predsednik Tito pripravljen na lov.

MODNA KREATORKA STAŠA

Moda v zadnjem trenutku

Le še hip, dva in starega leta bo konec. Če ste za silvestrovanje že vse pripravili in če ste tudi že sami pripravljeni, torej nimate več skrbi. Če pa vam skrb še vedno dela primerna obleka, če se vse do zadnjega niste mogli prav odločiti, bo treba poiskati dobro rešitev. Pomagajmo si z majhnimi drobnimi skrivnostmi, ki jim pravimo modni dodatki in

s katerimi se da delati prave čudeže. Če boste z dodatki prenovili in spremenili staro poceni obleko, boste zelo poceni lahko moderni.

Če torej visi v vaši omari dolga večerna obleka z bogatimi rokavi, ji takrat za spremembo dodajte svetlikajočo se telovnik v moškem kroju. Enostavno temno obleko popestrite z dolgim svilenim šalom. Široko nabrano obleko stisnite s širokim svetlečim se pasom.

Ne smemo pa pozabiti, da nam dodatki polepšajo tudi novo obleko, da z dodatkom damo obleki svečanejši videz in nekaj svojega stila.

Pa tudi to moramo vedeti, da za prijetno silvestrovanje ne bo dovolj še tako lepa obleka, da zavisijo tudi od družbe in okolja in še najbolj od nas samih; zato prihranimo za najdaljšo in najlepšo noč zvrhano mero dobre volje.

Prijetno silvestrovanje in srečno novo leto vam želi Staša Gorenski.

Naš novi strip:

VELIKI LOV NACETA MESOLINA

Makalu - 1975

PIŠE: IVČ KOTNIK

Končno se le odpraviva. Nahrbtnika še pomagata višini, da naju še bolj pritiska k tlom ali bolje k steni, kjer visiva na vrh kot dva nebogljena pajka. Sama sva, le strma snežišča in topla sonce, ki sili izza Camlanga, so najini prijatelji in opazovalci. Le oni vedo, kako težko je tukaj osvojiti le meter poti, stene pa je preko dva tisoč metrov. Sama sva. Včeraj smo bili še trije, pa jo je Boris tik pod taborom tri skupil. Kos ledu mu je razkral čelado in poškodoval glavo. Imel je veliko srečo, kljub vsemu je danes sam sestopil.

Tako smo včeraj zvečer slavili dvojno zmago, Šraufi in Marjon sta bila popoldan na vrhu in Boris je ostal živ le za las.

Malo je takšnih trenutkov, življenje je kar prekratko, da bi jih lahko bilo mnogo. In če so, potem jih človek spravlja na majhen kupček tja, kjer ima shranjene najlepše stvari življenja. Misli so me tako oslepile, da se skoraj zaletim v Vikijev nahrbtnik pred sabo. Prijatelj se iz previdnosti začne premikati hitreje in potem mu tudi hoteč ne pridem več v tako bližino. Sonce že greje steno nad nama in mali rafalčki ledu že neprestano frče okoli naju. Ti kraguljčki se niso tako nevarni, kajti stena je še hladna. Resnično oživi šele popoldan in takrat je najboljše, če si v zavetju šotora s čelado na glavi in pokrit z nahrbtnikom. Sopiham kot stara lokomotiva, ko se počasi vzpenjam po snegu in skalah.

Strmina narašča in tudi kosi padajočega ledu so večji in bolj pretresljivega zvoka.

Nahrtnik postaja neznošen in še danes ga bom v taboru štiri zlahkal, saj bom jutri proti petici še sam pretežak. Kako pogrešam vsaj eno poličko v steni, kjer bi si lahko vsaj malo odpočil ali odložil nahrtnik. Le kje ste domače gore?

Zanimivo za Makalujevo steno je, da razen v taborih ni niti prostorčka kjer bi lahko pošteno stal, kaj šele odložil nahrtnik, se odpočil in se predal sanjarjenju, soncu, lepotam.

Vse skupaj je eno samo neskončno snežišče in gladke z tankim ledom pokrite plošče, kjer človek težko najde oporo le za nogo in si na kaj boljšega sploh pomisliti ne upa.

Pa vendar smo se zaljubili v te lisaste daljave, hočemo jim videti kraj in uzreti, kaj je na drugi strani.

To je včeraj dvema že uspelo, bo še komu?

Tudi sam hitim kvišku z željo stati na vrhu, bojim se le, da ni moj korak prepočasen in želja prevelika. Da bi le vreme držalo! Strmo snežišče pod taborom štiri mi vzame še nekaj moči. Dolgo traja, da ga ves zasopel pustim za sabo in končno zagledam nad menoj majhna šotorka, kot dve paciki na velikem papirju se mi zdita, pod ogromnimi ploščami, ki jim ne vidim konca.

Ko sestavljam te vrstice sem že lepo zleknen v šotora četrtega tabora, ki je 7500 metrov visoko in je skoraj prevroč od popoldanskega sonca. Nanj se vsipajo cele nevihte ledu, ki me venomer dramajo in opozarjajo kje sem. Vmes so tudi spoštovanja vredni kosi ledu, ki mi dajo misliti tudi nekaj o vzdržljivosti šotora. Takrat se le še bolj stisnem pod nahrtnik, ki služi tukaj tudi za ščit in si zatrujem da bo blago sigurno zdržalo, mora, samo še nekaj dni ga rabimo, potem ga bomo z veseljem podarili gori za igračko.

Sonce me omami, da odplavam nekam daleč in za nekaj časa pozabim na krhki prostorček, ki je sedaj moj dom.

Na videz čisto preprosta beseda, ki pa skriva v sebi mnogo zlega, za marsikoga smešnega, da o žalosti in jezi sploh ne pišem. Barun je namreč ime reke, ki se je kot hudobna misel naselila med bazni tabor in steno Makaluja.

Na pogled je povsem mirna ledeniška rečica, ki pa zna biti čisto nekaj drugega, ko hočeš nič hudega slutec priti na njen drugi breg.

Marsikdo je moral okusiti njen ostrí hlad, ko je njegova noga za las zgrešila odrešilni kamen ali je spregledal pregloboko strugo, ko je zavarovan le do kolen, korajžno zagazil v ledeno mrzlo vodo. Čez nekaj trenutkov je bila na površini vode le še njegova glava na zelo podaljšanem vrstu.

Za morebitne opazovalce je bil to zelo zanimiv in brezplačen ter poučen prizor.

Namenil sem se, da bi dva taka dogodka v vsaj približno resnični obliki spravil na papir. Zame sta bila na srečo oba vesela, saj sem bil le opazovalec in zato se še sedaj rahlo nasmiham ob teh vrsticah pa čeprav bi čisto lahko bil jaz moker. In vendar nisem bil!

Z Jankom in Nejcem se dopoldan odpravimo proti taboru ena, ki je 5800 metrov visoko. Z vsak svojimi mislimi jo veselo ubiramo po komaj opazni poti, ki vidi po ledeniški moreni navzgor. Tu in tam zaslišimo šum Baruna, ki teče na robu morene, precej pod nami. Janko,

ki je že star znanec Makaluja tu in tam omeni, da bi znal biti včasih problem priti preko deroče vode.

No enkrat bomo že prišli čez, potem bo pa tako že most, saj je Aleš obljubil, si mislim in pozabim na vodo.

Ne mine dolgo, ko zagledamo vijugasto reko pod sabo. Polna je velikih skal in med njimi vijuga kot smučar med vratci.

Zdi se mi, da ne more biti tak problem priti suh čeznjo, a se krepko motim.

Kmalu smo ob vodi. Midva z Nejcem se previdno umakneva za Jana, kot otroci za očeta, ko pridejo težave. Bo že on našel varen prehod saj je vajen teh reči.

Previdno pomočim prst v vodo in ga hitro izmaknem, voda je ledeno mrzla in pasti vanjo bi bil morda užitek le za kakega Sibirca. Medtem Janko že razkoračen stoji na veliki skali, na katero se ni bil problem priti. Daleč pa je do druge skale oziramo do brega. Kamen le malo štrli iz vode pa še sumljivo nagljen je.

Če jo bo preskočil Janko, ki je skoraj dva metra visok, še nikjer ne piše, da jo bova tudi midva, ki sva prava malčka proti njemu, si mislim, pa tudi voda se mi zdi vedno bolj deroča in široka. Janko se še vedno pripravlja na dolg in nevaren skok. Pocukam ga za vetrovko in vprašam, če morda ne bi rajši kje druge poskusili, pa mi le odkima z roko in še vedno kot začaran strmi v skalo na drugi strani.

Nejc se že sedaj na vsa usta reži in odkimuje z glavo. Janko se požene in že srečno doseže kamen, ki pa žal ni raven, potem počasi, čisto počasi cel pade v deročo vodo, malce zaplava in se nekaj metrov niže skobaca iz vode. Je čisto moker, a je vendarle na drugem bregu kar je tudi za naju z Nejcem bolj ugodno, saj se mu smeji na vse grlo.

Ni lepo od naju, končno pa morava še midva tudi čez vodo in nama bo lahko vrnil.

Prehod nama uspe brez kopanja in Janko je prikrajšan za smeh.

Popoldan, v prijetnem sončku, ki daje človeku ugodno počutje, se prismeje Bistri iz tabora ena proti bazi.

Tudi njemu kljub dobri volji voda ne prizanaša in prav tako mora čeznjo, je pa reka v popoldanskem času še večja in nevarnejša. Nosači in šerpe so že zgradili most preko vode, vendar je namenjen kvečjemu drznim akrobatom, kajti sestavljen je le iz dveh tankih kolov in priti preko njega je prava umetnost.

Pa se Bistri poživlja na tak simboličen most, ki je bolj podoben kurji ranti kot pa napravi, s pomočjo katere naj bi Bistri varno prišel čez vodo. Pozna pa še druge, bolj varne načine prehoda preko reke in teh se bo tudi tukaj rajši poslužil. Na bregu lepo sleče obleko, sezuje čevlje, ter vse zloži v nahrtnik in ga potem vrže preko vode na drugi breg. Sam namerava lepo pregaziti vodo.

Pa ga ni vrag ravno pred njegov nahrtnik postavil grde skale, krošnja se je odbila nazaj v vodo in se zataknila ravno pod mostiček. O da bi ga zlodej, še dobro, da ni nihče slišal prijatelja, ki v samih spodnjih hlačah hodi gori in dol ob vodi in išče rešitve za svoj nahrtnik.

Sele kasneje so prišli z gore tudi nosači, ki so morali razdreti most, da so lahko rešili nesrečni nahrtnik. Iz njega je še v bazi prijetno curljalo.

Sedaj smo preko Baruna zgradili lep most, ki je sicer le brv, veselih in žalostnih trenutkov pa le ni več. Žalostnih zato, ker je Rožič zaradi takega padca v mrzlo vodo dobil pljučnico, ki bi se bila skoraj tragično končala.

Počasi lezem iz šotora v petem ali zadnjem taboru pred vrhom, ki je že preko osem tisoč metrov visoko, in opazujem okolico.

Sonca še ni, čeprav je že nekaj časa dan, le veter strupeno brije in Viki se že muči z strmim snežiščem nad mano.

Daleč spodaj nad dolino Baruna se vlačijo megle sem in tja, kot bi se igrale.

Okoli mene je moreča tišina, tako da me le strupeni mraz in veter drami in spravlja v resničnost.

Počasi se odpravljam za prijateljem. Prvi koraki so zaradi velike višine in mraza negotovi in okorni, kar nekam neurejen se zdim samemu sebi, ko se počasi vzpenjam kvišku. Sicer sem pa lahko neurejen, se tolašim, saj sem že skoraj deset dni v tej neskončni steni.

Kako majhnega se počutim v njej, kot kamenček na dolgi in široki cesti, kot košček kruha v ogromni posodi tekočine.

Žejem sem, kar naprej bi pil. Nagaja mi maska za kisik in kar naprej si jo moram snemati, da se ne zadušim. Potem hlastam za tistim redkim kisikom, ki še lahko živi na taki višini.

Snežišče, ki me loči od dolgega in težkega kamina, ali bolje strme ledene drče, vodeče iz stene, je brez konca.

Srce razbija kot ponorelo, imam občutek, da mi ga bo

iztrgalo. Viki je že visoko in zastoj bi se trudil, da bi ga poklical in prosil pomoči pri ureditvi naprave za dihanje. Čez noč mi je vse zamrznilo in zato sedaj tako nagaja. Tudi vžigalnik mi ne pomaga, ko skušam z njim segreti zamrznjene dele ventila, saj noče goreti. Trmasto se poganjam kvišku, hlastam v prazno masko in si želim čimprej vsaj trenutek sonca, ki bo popravilo mojo kisikovo napravo. Šele vrh kamina me doseže sonce in mi ogreje ventile, da mi v usta priteče dragoceni plin. Kmalu se bolje počutim in težki odseki stene mi ne delajo več tako velikih težav, le po vsakih nekaj korakih moram obstati, da me dohite pljuča in srce.

Viki zauka nad mano, ko preмага težko mesto, že blizu vrha stene. Pomaham mu, pozdrav in čestitke, tudi sam se kmalu tam čez. Tukaj je vsako premagano težko mesto zase stena, uspeh in obenem nov višinski rekord, ki mi godi in me še z večjo vnemo sili naprej. Počasi pomikam „žamar“ po vrvi, iščem opore za nogo, lovim ravnotežje in hlastam za zrakom.

Hvaležen sem prijateljem, ki so mi prvi pokazali gore in me navdušili zanje.

Sploh ne vem kdaj sem obstal in Viki, ki ga spet opazim nad sabo me opozori, da moram naprej, saj je do vrha, ki nama je morda danes namenjen, še daleč. Šele francoski greben slutiva nad nama, na vrh si še ne upava misliti, je še predaleč, da bi vsaj rob stene dosegla. Ves drgetam ob misli, da imava možnost stati tako visoko, le malo je ljudi, ki so bili že tako visoko.

Na koncu fiksne vrvi me Viki počaka. Naprej je še samo bela strmina do grebena, po kateri vodi sled, čisto rahla, kot nit na belem papirju se mi zdi, sled najinih prijateljev, ki so bili na vrhu pred nama. Ko hodiva po njej imam občutek, da sva vesoljska potnika brez skafandrov.

Veter naju neumljeno biča in potiska zdaj k strmini, zdaj od nje. V naju zaganja cele oblake snežnega drobirja in z višino, z vsakim korakom postaja vse hušji in močnejši. Pa tudi midva sva trmasta in uporna, zato vztrajno napredujemo. Skoraj zajočem ob misli, da bi se moral samo zaradi vetra obrniti.

Votlo odmeva moje sopenje v masko in z divjanjem vetra se nekam čudno ujema in nudi ušesom skoraj prijeten napjev.

Ko doseževa francoski greben, se divjanje vetra še pomnoži. Stisneva se k tlom, da se mu privadiva, potem se spet poženeva kvišku, kot da smo postali prijatelji.

Ob hudih sunkih, ko moram spet obstati in se stisniti k tlom, da me ne odbriše kot kos papirja, si tiho ogledujem okolico.

Na grebenu se mi Himalaja odpre do dna.

Cisto ob sebi opazujem streho sveta Comolungmo ali Everest po naše, ki ni kaj prida višji od naju, a vendar ko pogledam kje je dno, me stisne v grlo. Kako je mogočen, glavo ima zavito v rahlo tančico megle, kot da je bolan in se hoče zaščititi. Lotse ga podpira in krepji njegove temelje, skupno pa tvorita orjaško gmoto čudoviteh snežnih in skalnih odstavkov.

Koliko vrhov še štrli iz meglenega morja, le kdo bi poznal vsa njihova imena, le veliko spoštovanje čutim do njih.

Iz grebena podi veter v globino nešteto malih slapov sodre in snega a že v naslednjem trenutku si premisli in jih v oblakih obrača in nama pošilja v obraz. Kot da se igra, si mislim in se skoraj smehljajoč previdno pomikam mimo nevarne in strme snežne opasti. Že vidiva prve vrhove Makaluja, a od teh še nobeden ni najvišji, tisti pravi, ki si ga tako želiva se še ne vidi.

Potem ga po prehodu strmega odstavka, v prijetnem zatišju majhnih kucljev, zagledava. Ne zdi se mi več tako daleč in tako nedostopen, tudi pot mi postane naenkrat bolj domača in prijazna, ni več vse tako strmo in neprehodno.

Komaj se dobro zavem, saj sem še ves omrtičen od zadnjega mesta v grebenu, že me Viki počaka, da z roko v roki premagava še zadnjih deset metrov do vrha. Od onemoglosti in sreče se zgrudiva na dober kvadratni meter velik vrh 8481 metrov visokega Makaluja. V začetku čutim le nekakšno blaženost, ki mi počasi napolnjuje telo. Sele ko spet ujamem sapo in umirim notranjost, ter vidim, da ni nikjer več niti meter poti navzgor, verjamem, da je vse resnično. Srečo je težko opisati, najlepše jo je doživeti.

Utrujen sedim na prazni bombi od kisika in poslušam tuljenje vetra. Viki pa fotografira, saj je meni tik pod vrhom odpovedal aparat. V rokah držim majhno slovensko zastavo, ki me bo vedno spominjala na najlepše trenutke mojega življenja.

Vem, da je sedaj vse le površno, saj že misliva na težak sestop, ko si v dolini dobro odpočijeva in urediva misli. Kako daleč je še dolina.

KONEC

...! BIL SEM KOT DOPISNIK "VERNE RACE" NA DIVJEM ZAHODU...! TODA, ČE SE NE MOTIM, NISI PRISHEL SAMO ZATO, DA MI CES- TITAS OB GREČNI VRNITVI...! TA- KO STRAŠNO TI PA MENA LE NI SEM PRI SRCU...

FELJTON

KOMANDOSI BREZ BARETK

19

Skorzeny je zapustil Mussolinija in odšel dol, da bi videl, kako poteka razorožitev italijanske posadke. Mimogrede je zvedel, da so ujeli med posadko tudi neko pomembno rimsko osebnost, generala Cuelija, ki ga je prav vlada določila za Mussolinijevega skrbnika. Revež ni vedel, da je prav njegova brzojavka, s katero je sporočil v Rim, da je jetnišnica za diktatorja pripravljena, speljala Nemce na pravo sled. In razen tega si je očitno izbral slab dan za obisk Gran Sassa — prišel je komaj pred dvema dnevoma — saj je sedel naravnost v roke Nemcem.

Ko je obšel vse prostore in se prepričal, da vlada povsod mir — Italijanom še na misel ni prišlo, da bi se upirali — je začel Skorzeny misliti na odhod. Vedel je, da bo treba naglo zapustiti hotel Campo Imperatore, zakaj Italijani bi lahko v dolini zvedeli za napad in pohiteli na pomoč.

Iz doline so Nemci po telefonu sporočili, da se je padalski desant na spodnjo postajo žičnice posrečil, bila je v nemških rokah. Ker pa so vedeli, da se jim nikoli ne bi posrečilo spraviti Mussolinija po cesti v Rim, so celotno akcijo planirali tako, da bi medtem neka druga padalska enota izvedla desant na letališče v bližnjem mestu Aquili in ga držala toliko časa, dokler ne bi iz Rima prileteli trije heinkli in odpeljali Mussolinija na varno. Padalci so opravili svojo nalogo, toda sreča jim je obrnila hrbet v trenutku, ko je kazalo, da gre vse kot po maslu. Pokvaril se je radijski oddajnik in radiotelegrafist ni mogel sporočiti na rimsko letališče, naj pridejo letala po Mussolinija.

Toda nekaj takega so tudi predvideli in zato je bila v načrtu za osvoboditev Mussolinija še ena inačica: lahko izvidniško letalo bi moralo pristati na travniku blizu spodnje postaje žičnice in od tam odpeljati Mussolinija v Rim.

Sporočili so pilotu in ta je res priletel ter pristal, toda pri pristanku je razbil podvozje in letalo ni moglo več vzleteti.

Kaj storiti?

Ostala je samo še ena možnost. Osební pilot generala Studenta, kapetan Gerlach, ki je v „štorklji“ ves čas letal nad hotelom na Gran Sasso, se bo spustil in odpeljal Mussolinija v Rim.

To je bila vsekakor nezasišana predzrtnost, toda hkrati v tistem trenutku tudi edina možnost. Sicer pa, je pomislil Radl, za Gerlach so pravili, da zna delati čudeže v zraku — pa naj sedaj pokaže enega!

Signalizirali so mu in „štorklja“ se je res začela spuščati. Pred tem so Nemci in Italijani vsaj za silo očistili „pristajalno stezo“ in umaknili nekaj največjih skal.

Gerlach je srečno pristal, toda ko je slišal, kaj zahtevajo od njega, je glatko odklonil. „To je norost in nekaj povsem nemogočega,“ je dejal odločno, ko je slišal, da bi moral zopet poleteti in odpeljati s seboj še Skorzenyja in Mussolinija. „Nemogoče!“ je bil njegov odgovor.

Tedaj je stopil k njemu Skorzeny in ga potegnil na stran. Povedal mu je, kako je Hitler ukazal za vsako ceno osvoboditi Mussolinija, kako skrbno so se pripravljali na to akcijo in kako so sedaj tik pred uspehom — tega pa lahko zagotovi samo on in nihče drug. Če ne bo poskusil vzleteti, bo s tem prekršil direkten Hitlerjev ukaz in kako naj to potem opravičijo pred fuhrerjem? Edino kar jim ostane, je samomor v kakšnem tistem kotičku.

Naposled se je Gerlach vdal. „Naj bo, toda če si že moramo zlomiti vrat, naj se to zgodi čimprej!“

Vojaki so začeli mrlično čistiti prostor, po katerem naj bi „štorklja“ poletela. Celo Mussolini je pobral nekaj kamnov in jih odnesel proč.

Potem so se zbasali v letalo — Mussolini za pilotom in Skorzeny za Mussolinijem. Gerlach je prižgal motor in medtem, ko se je elisa vrtela čedalje hitreje, se je ducat mož

IZ ARHIVOV NACISTIČNEGA VOJNEGA STROJA

obesilo za krili in zadrževalo letalo. Ko je motor dosegel polno moč, so ga izpustili in „štorklja“ je polotela, kot bi jo izstrelil iz topa.

Lahko letalo je poskakovalo prek neravnega vzletišča in se treslo, kot bi se hotelo vsak trenutek razpasti. Potem se je pred letalom nenadoma pokazala jama... vsem je zastal dih. Ampak „štorklja“ je preskočila tudi to oviro in nadaljevala pot. Toda desno kolo je ostalo v luknji! Kako je pilotu uspelo nadaljevati vožnjo po tistem neravnem terenu na samo enem kolesu, je ostala nepojasnjena uganika, toda po nekaj metrih je bilo tudi tega neravnega vzletišča konec in letalo je strmoglavilo v prepad.

Gerlach je neskončno nežno ravnal s krmili in uspelo mu je zopet dvigniti letalo iz prepada — ko so bili samo še petdeset metrov od dna.

Tisti, ki so ostali pri hotelu, so začeli navdušeno ploskati. Radl se je onestvilil, za njegove živce so bili ti prizori vendarle preveč hudi.

Gerlachu se je posrečilo čudež in ostanek poti je bil prava igrača. In tudi pristanek na rimskem letališču na enem samem kolesu ni bil nič v primerjavi s tistim, kar so doživeli.

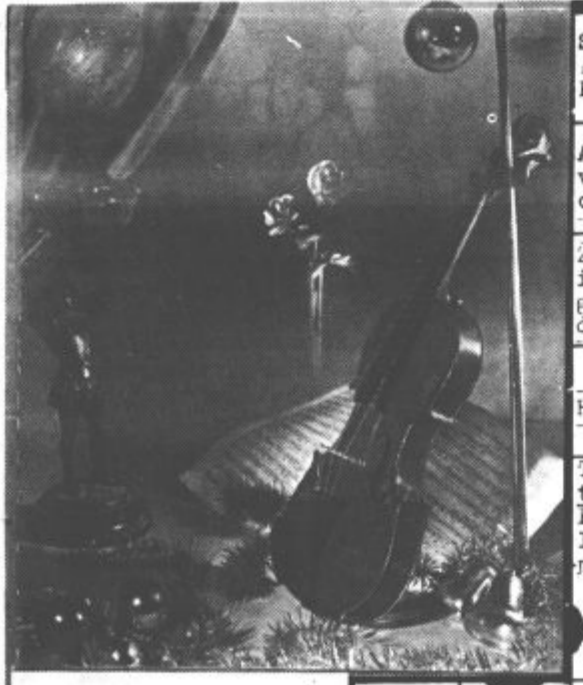
Ko so pristali, jih je pričakal general Student in njegova vojaška družina, ko je skušal kar najbolj strumno izjaviti Mussolinija, je bila v kričnem nasprotju z vsem strahom in negotovostjo, ki ga je užila trojica v letalu.

V Rimu so se že bojevali in zato ni nihče hotel izgubljati časa na prašnem letališču blizu večnega mesta. Mussolini in Skorzeny sta se preselila v vojaško letalo za prevoz padalcev in čez nekaj minut sta bila že v zraku.

Vreme nad Alpami je bilo zelo slabo in letalo, v katerega so z vseh strani vdirali mrzli zračni tokovi, je nevarno premetavalo. Skorzeny je imel redko prilagodljivost, da iz ust moža, ki je bil dolga leta nesporen gospodar italijanskega naroda, sliši napeto zgodbo zadnjih diktatorjevih dni. Mussolini je z glasom, ki mu ni manjkalo dramatike, pripovedoval o vseh svojih tegobah, ugrabitvi in selitvah in zapora v zapor — dokler ga niso končno spravili na 2000 metrov visoki Gran Sasso, prepričani, da bo tam povsem varen. Kasneje so ga kanili izročiti zaveznikom.

NOVOLETNA NAGRADNA KRIŽANKA

Sestava EDI KLASINO	Reč	Telo- vadna prvina	Majhen rog	Reka skozi Opavo	25. in 10. črka	Pri- padnik Inkov	Trenje	Pevka Srben	Korec, škaf	NAS CAS			
Akti- viranje orožja										Ozvez- dje na južnem nebu			
Žganje iz groz- dičja													
Hodnik					Sklada- nica drv								
Tip či- troena Prede- lava mleka				Dirkač Salobir	Gorska vila	Stras- ben lovce	Del voza	Solska ocena Prvina			Tovarna trakov v Dom- žalah	Očrt	19 76

Žabota Ivan		... in praksa Moski v samos- tanu							Usad				Lovro Toman
Herce- govce			Trda kame- nina Janez						Stanov alkil Moriija	M			
Žival- ska ust- nica				Nočno zaba- višče			Ana Pavlova				Krsti- tev Afriška država		
Perzija 17. črka				Arhi- tekt Mihevc Griog Edvard		O	Nedo- kazana trditev						Levi pritok Save
Rato Tvrđić Pripa- dnik Slo- vanov		Del te- niske igre			NAS CAS	LETA 1974 UMRLI AVSTRIJSKI PREDSIEDNIK (FRANZ)							

NAS CAS	Izdelo- valec sodov	Sevanje Bratov- ski obed							Polž brez hisice				NAS CAS
Stanje bla- gajne								NAS CAS	Reka v spaniji	Pripa- dnik Ilirov	Valli Alida Renij		Posu- šena trava
Leha na njivi				Dinar- sko pleme				Staro naselje v Argo- lidi Slovo	T				N

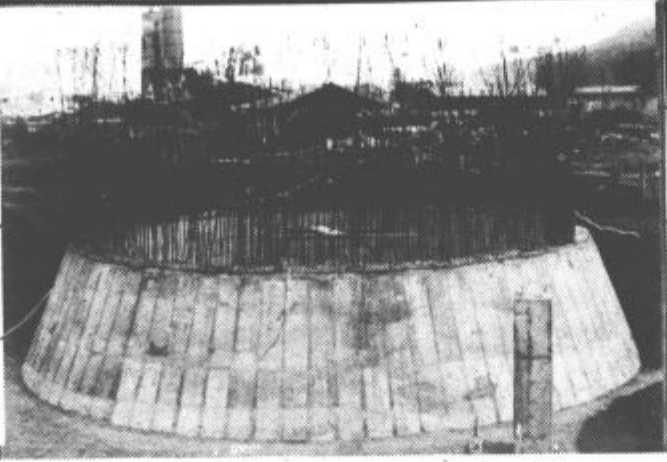
				rod- talno delo- vanje	Železno vino	Edvard beneš		Vohunka (Mata) življe- njska pot			Sobi- eski		
						Lovce na sokole					Če		
		Opica na žve- čilni 8. črka				Travi- niki Janko Ropret				Vse v redu (angl.)			

								Večje sito Split					
		Mesto v južnem Iranu						Orjak Heroj Hinko Bratuž					
		Znamka oran- žade		Čermelj Lavo	Omlacen šnop Eli Finci					Grad v Troji	Arnavt, Albanec		
		Špi- čalnik Enka						Novi- narka Suklje		P			
	NAS CAS	Politik Špiljak	6. in 4. črka Amoret			Pevec Nipič		Angl. povr- šinska mera		E			

Lunina spre- memba								Mož Ca- terine Valente			100 m ² 100 m ² 100 m ²	Odmev, eho	Grška črka Nitta Naldy
Šare- nica v očesu		R						NAS CAS	Človek na gmajni Levar Ivan				
Kosmata odeja								Igralec Olivier 5. črka					
Oče													Alu- minij

***
TUDI
RESE-
VALČEM
SREČNO
1976!
***

Brez urbanističnega načrta

Zadnje dni decembra smo se v Šoštanju pogovarjali z Ivanko Rabič, Karlom Kordežem, Matjažem Voukom, Martinom Primožičem, Milošem Volkom, Francem Tesovnikom in Stanetom Dolarjem

Zadnje dni decembra smo se v Šoštanju pogovarjali z Ivanko Rabič, Karlom Kordežem, Matjažem Voukom, Martinom Primožičem, Milošem Volkom, Francem Tesovnikom in Stanetom Dolarjem.

V VRTEC SO ZAJETI VSI OTROCI

Upraviteljica vzgojnovarstvenega zavoda v Šoštanju Ivanka Rabič je povedala, da so doslej zajeli v zavod vse otroke, ki so se vpisali. Njihov namen pa je, da bi zajeli čim več socialno ogroženih otrok. Upajo, da jim je to tudi uspelo. Letos so lahko sprejeli vse vpisane otroke, vendar predvidevajo, da jih bodo že prihodnje leto morali sprejemati po posebnih kriterijih. Problemov, ki se pojavljajo med letom, ne morejo reševati, ker je zavod sedaj popolnoma zaseden, vendar pa si to beležijo in bodo upoštevali v prihodnjem letu. V Šoštanju pa je že tudi potrebno, da odpro tudi popoldansko varstvo. Vsa delovna mesta so ustrezno zasedena, za sedaj pa tudi prostorskih težav nimajo. Upraviteljica vrta se zaveda, kako pomembna je vzgoja v zgodnji mladosti, zato želi, da bi bilo vsem otrokom omogočeno strokovno varstvo, saj so tudi starši lahko le tako brez skrbi. Želi, da bi se čimprej uvedla celoletna mala šola. Želo žalostno je, da marsikateri starši veliko prispevajo s samopriskom ali kako drugače tudi za graditev varstvenih ustanov, ko pa želijo dati svojega otroka v varstveni zavod, te možnosti nimajo. Ob koncu je Ivanka Rabič še enkrat poudarila pomen pravilne vzgoje v zgodnji mladosti. Želi, da bi imel vsak otrok možnost preživeti nekaj časa v vrtcu.

ZELO VESELI SO TELOVADNICE

Na osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha smo se pogovarjali z ravnateljcem šole Karlom Kordežem. Povedal nam je, da so v tem letu urejali šolski prostor. V kleti so uredili novo tehnično delavnico, ki sicer ni najboljša rešitev, saj so prostori kletni in je ves dan potrebno umetno razsvetljevati prostor. Prostori so tudi precej hrupni ker je zelo nizek strop. Kljub vsemu so vsi zelo zadovoljni, saj so s tehnično delavnico pridobili zelo veliko. V kletnih prostorih so poleg delavnice še jedilnica in garderobe. Te prostore so uredili s sredstvi krajevnega samopriskevka.

Na tej šoli pa se srečujejo tudi z mnogimi težavami. Stavba, v kateri je šola, je že zelo stara, zato porabijo zelo veliko sredstev, ki so sicer namenjena materialnim izdatkom (pred-

vsem nabava učil), za popravilo stavbe. Tako jim za nabavo učil največkrat zmanjka denarja. Doslej so na primer plačevali tudi najemnino za telovadnico. Zavedajo se kako nujno potrebna so učila pri sodobnem pouku, zanje pa bi rabili izdatno pomoč družbe.

Sicer pa so bili tako učitelji kot učenci te šole v letošnjem letu najbolj veseli telovadnice. Vse je že kazalo, da je ne bodo dobili, ker je šola na rušnem področju. V prihodnjem obdobju pa žele urediti še okolico šole. Otroci zdaj odhajajo na precej oddaljeno igrišče in zato izgubljajo dragoceni čas. Tudi okolico šole bodo uredili s krajevnim samopriskevkom.

Na celodnevno šolo tako kmalu še ne bodo mogli preiti, ker za to ni sredstev. Pouk poteka v dveh izmenah, tako da imajo pri raznih krožkih precej težav, saj je med učenci kar ena tretjina vozačev.

Na tej šoli je sodelovanje učiteljev – staršev kar pestro, vendar je ravnatelj poudaril, da bi moralo biti še bolj izrazito, saj je to zelo pomembno. Vendar pri tem pogosto naletijo na težave, saj se ravno starši najbolj problematičnih otrok, za svoje otroke sploh ne zanimajo. V tem primeru je učitelj dolžan, da poskuša najti stik s starši. Ravnatelj je dejal, da je izobraževanje in vzgoja v osnovni šoli silno pomembna in da kljub vsemu storimo za otroka še vedno premalo.

V šoli bi radi uredili tudi knjižnico (sedaj jo imajo kar v učilnici). V poštev bi prišli podstrešni prostori. Knjižnica bi bila tudi čitalnica. V njej bi se lahko otroci zadrževali po pouku. To bi bilo dobro posebno za vozače, ki čakajo na avtobus.

VEČ IZVAŽAJO

Plan, ki so si ga v TOZD TUŠ Šoštanj zadali v tem letu so uresničili. Proizvodnja se je od leta 1974 povečala za 25 odstotkov. Tudi kvaliteta usnja in konfekcije je v planskih okvirih. V tem letu je TOZD TUŠ precej izvozil, saj bodo izvozili do konca leta za 3,5 milijona dolarjev. Rezultati ki so jih doslej dosegli sicer še niso najboljši. Precej težav so imeli z uvozom surovin in materiala, še posebno v zadnjih treh mesecih in pa zaradi podražitve osnovne surovine tako na domačem kot na tujem tržišču.

Pri izplačevanju osebnih dohodkov so se obnašali precej

stabilizacijsko in znaša povprečni osebni dohodek v devetih mesecih 2.920 dinarjev. V stabilizacijo so se vključevali v vseh pogledih. Poglobljali so delegatski sistem za vsa načela, ki jih predvideva nova ustava. Poglobljali so samoupravne odnose.

Tudi na področju družbenega standarda so precej naredili. Pričeli so z izgradnjo obrata družbene prehrane, kjer bodo prejemali malico in kosilo vsi zaposleni. Zelo pereč je problem stanovanj, v ta namen so jih v tem letu nabavili enajst. Za aktiven odhiti svojih delavcev pa so usposobili počitniški dom na Šentvidu, ki je zopet prešel v njihovo last.

Celotni kolektiv se je zadanih nalog zavedal in jih izpolnil v največji meri.

O načrtih za naslednje obdobje je direktor Matjaž Vouk povedal: V prihodnjih letih bo potrebno zagotoviti vire surovih kož, za katere vemo, da so deficitarni, ter se za zagotovitev surovine bolj povezati predvsem z domačo surovinsko bazo. To je pomembno, ker TOZD tovarna usnja Šoštanj pri sedanjem proizvodnem programu poleg ruskih svinskih kož predeluje še 50 odstotkov govejih in 70 odstotkov junečjih kož, ki so iz uvoza.

Zaradi zastarelosti nekaterih osnovnih sredstev, odprave ozkih grl, nefunkcionalnega notranjega transporta bo potrebno modernizirati strojni park ter tehnologijo tako pri predelavi krom kot vegetabilnega usnja.

Obveze so predvsem v prihodnjih treh letih velike in le z resnično resnim delom, povečanim obsegom proizvodnje, povečano produktivnostjo, predvsem boljše kvaliteto, poslovanjem s čim manjšimi zalogami ter uspešno prodajo in nabavo, ob minimalnem povečanju zaposlenosti, bo mogoče ustvariti toliko ostanka dohodka, da bodo obveznosti pokrite. „Zaposlovanje želijo omejiti in ga nameravajo povečati letno le za 1,5 odstotka, torej žele dvigniti proizvodnjo le na račun produktivnosti. Izboljšati želijo zlasti kvaliteto proizvodnje in odpraviti, zlasti napake, ki jih povzročajo delavci.

Večjo skrb bodo posvečali poboljšanju delovne organizacije, sistematizaciji delovnih mest, zajemanju stroškov in nadaljnjim korakom pri elektronski obdelavi podatkov ter dalje ustreznim kadrovski politiki, ki je ob deficitarnosti ustreznih strokovnih kadrov v industrijsko razviti Šaleški dolini še kako pomembno vprašanje.

Ker so stanovanja zelo pereč problem so sklenili letno pridobiti deset stanovanj. Določena sredstva pa bodo namenili tudi prehrani, rekreaciji, organiziranemu oddihu in varstvu pri delu, prav tako pa tudi strokovnemu in družbenopolitičnemu izobraževanju.

Ob vseh teh obveznostih, ki jih imajo pa ne mislijo zane-marjati poglobljanja samoupravnih odnosov, delegatskega sistema. Želijo pa tudi poglobiti osebno odgovornost zaposlenih. Kolektiv TOZD TUŠ se zaveda, da gospodarstvo v letu 1976 v poostrenih gospodarskih pogojih ne bo lahko in da bodo zastavljene naloge rešili z maksimalnim angažiranjem vseh članov kolektiva, samoupravnih organov, družbenopolitičnih organizacij.

MESTO BREZ PERSPEKTIVNIH MOŽNOSTI

Martin Primožič je o nadaljnjem razvoju Šoštanja dejal: „Šoštanj je izgubil perspektivne možnosti za razvoj, zaradi tega, ker leži na ozemlju, kjer je premog. Tu pa je še termoelek-

trarna, ki zaradi vlage prav tako onemogoča nadaljnji razvoj tega mesta. Ogrožene so tudi institucije, ki bi morale slediti času. To so šele s svojim razširjenim programom, s potrebnimi sredstvi in prostori. Prav tako smo Šoštanjčani prizadeti zaradi stanovanjske izgradnje. Osnovna slabost je, da nismo uspeli priti do ustreznega urbanističnega načrta o nadaljnji izgradnji mesta. Tudi s prostorom za industrijsko lokacijo je težko, zaradi ogroženosti rušenja, je ta namreč silno omejen, pa še tisti, ki je, ni urbanistično obdelan. Kot občan Šoštanja želim, da bi imela občinska skupnost vsaj toliko razumevanja, da bi kraju zbranih sredstev ostalo vsaj toliko, da bi prizadeti kraj normalno uredili in rešili tista komunalna vprašanja, ki niso urejena. Otrokom bi v šoli morali omogočiti podaljšano bivanje in najti za to ustrezne prostore. Stabilizacijska prizadevanja na območju občine naj bi se enakomerno porazdelila.“

O razvoju krajevne skupnosti v preteklem letu smo se pogovarjali tudi s predsednikom krajevne skupnosti Šoštanj Milošem Volkom. Dejal je: „Nič nismo naredili, ker nismo dobili denarja. Še za osebne dohodke smo si morali izposojevati. Če denarja ni pa res ne moreš delati. Programa, ki smo si ga zadali, sploh nismo uresničili.“ Uspelo jim je vzdrževati in čistiti ceste. Drugo pa jim ni uspelo. Hoteli so urediti prključke cest, dokončno urediti kulturni dom. V prihodnjem obdobju bi radi popravili ceste, adaptirali sindikalni dom, dogradili glasbeno šolo, okolico šole Karla Destovnika Kajuha,

kulturnega doma in igrišča osnovne šole Biba Roeck. Miloša Volka smo ob koncu vprašali kaj si želi ob koncu leta, pa je dejal le: „Da bi se vse to uresničilo.“

KULTURNI UTRIP

Odkar je v Šoštanju kulturni dom, je kulturna dejavnost precej napredovala, saj prej za to pravzaprav ni bilo ustreznih prostorov. Vendar pa je predsednik Svobode dejal: „Želo sem razočaran, saj so tudi zelo kvalitetne prireditve zelo slabo obiskane. Tako je gostovala v Šoštanju opera, v dvorani pa je bilo petdeset obiskovalcev.“ Drugače pa so z delom tega društva kar zadovoljni, saj so naredili zelo veliko. Po novem letu bodo pričeli z abonmanskimi predstavami. Predsednik Svobode je dejal, da si zelo želi, da bi zopet zaigrali kakšno igro in up da jo kmalu bodo. Želi da bi to amatersko dejavnost še bolj razgibali in da bi Saleški okteti, ki je letos praznoval 15-letnico delovanja, še napredovali ali vsaj ostal na taki ravni kot je.

PRETESNI PROSTORI

Organizacija združenega dela Galip Šoštanj je v začetku letošnjega leta postavila precej visok plan, saj so ga od leta 1974 povečali kar za 40 odstotkov. Glede na svetovno recesijo in delno krizo tudi v Jugoslaviji so gospodarske organizacije, s katerimi tesneje sodelujejo, zmanjšale letne plane. Mnogi niso dosegli planiranih količin, kar pa je imelo odraz tudi pri Galipu Šoštanj. Kljub vsem težavam bo ta kolektiv poslovno leto uspešno zaključil. Realizacija plana bo sicer pet odstotkov izpod planirane, ostanek dohodka bo dva odstotka nižji od planiranega, a kljub vsemu, so zadovoljni. Imeli so tudi pospešeno amortizacijo, zato bo skupna akumulacija ena najugodnejših, odkar podjetje obstaja. Osebni dohodki se le s težavo približujejo drugim gos-

podarskim organizacijam, ki imajo podobno strukturo kot Galip. Od leta 1974 so se osebni dohodki povečali za 30 odstotkov, rast je torej še vedno pet odstotkov nižja od rasti narodnega dohodka.

V podjetju imajo precej težav zaradi tesnih proizvodnih prostorov. To prav gotovo vpliva na produktivnost. Velika težava je tudi v tem, da morajo iskati usluge pri kooperantih, ker z obstoječimi kapacitetami vsega ne zmorejo. Kooperanti pa v kritičnih trenutkih največkrat odpovedo. To se jim je zgodilo junija in avgusta, ko so se pričeli dopusti.

Kooperanti do organizacije niso izvršili obveznosti. Posledice so bile tako močne, da je podjetje avgusta poslovalo z izgubo in tako izgubilo 400 000 dinarjev na ostanku dohodka. To bo problem tudi v prihodnjem letu, zato bo podjetje poskušalo v prihodnjem obdobju to urediti. To pa bi jim uspelo le z razširjeno reprodukcijo. Direktor Galipa Šoštanj Franc Tesovnik je ob koncu dejal: „Edina rešitev je v tem, da razširimo obseg proizvodnje in na ta način zmanjšamo procentualno v strukturi režijske stroške, ne pa obratno, da bi pri obstoječi proizvodnji zmanjšali stroške režije.“

RAZGRAJAJI NA DELU

Stane Dolar, direktor gostinskega podjetja Kajuh v Šoštanju je povedal, da so s poslovanjem v letu, ki se izteka glede na današnjo situacijo zadovoljni. Največja težava zanje pa je pomanjkanje ustreznih kadrov, kar pa negativno vpliva na zaposlene. Težava pa so tudi prostori. Lokali so iztrošeni, izrabljeni. Temu veliko pripomorejo sezonski delavci, ki jim uničujejo lokale. Direktor je povedal, da je kršenje javnega reda v zadnjem letu zelo kritično.

V gostinskem podjetju Kajuh Šoštanj načrtujejo dvofazno dograditev. Tako bi zopet dobili naziv hotela, ki so ga izgubili. Pridobili pa bi tudi nekaj novih prenočitvenih kapacitet. Prvo fazo, to je ureditev točilnice in vrta bi lahko uredili z lastnimi sredstvi, za drugo fazo pa bi rabili kredite.

STROJNA INDUSTRIJA
63311 ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

Verjetno še ne veste, da razširjamo svojo dejavnost. Zato potrebujemo še več novih delavcev, ki bodo imeli velike možnosti za razvoj svojih delovnih sposobnosti. Koga vse potrebujemo:

- več varilcev
- več ostrilcev orodij
- več ključavničarjev in strojnih ključavničarjev
- več rezkalcev
- več strugarjev
- več orodjarjev
- več nekvalificiranih delavcev z možnostjo priučitve
- več strojnih tehnikov in inženirjev za delo v razvoju in pripravi dela

Ste že kdaj pomislili, da imate možnosti za dobro zaposlitev takorekoč doma, ali v neposredni bližini vašega kraja. Naj velja to vabilo za vse, ki bodo te dni prišli iz tujine na dopust.

Možnosti dobrega dela in napredovanja so pred vami. Naj opozorimo samo na odlične delovne razmere, na urejeno družbeno prehrano.

Posebno so ugodni pogoji za napredovanje na delovnem mestu. Ne pozabljamo tudi na stimulacijo, posebej pa opozarjamo na možnosti strokovnega izpopolnjevanja v tečajih, ki jih organiziramo v delovni organizaciji. Ali že veste, da odpelje iz Šempetra vsakih 10 minut avtobus? Kaj vam torej še brani, da ne izkoristite možnosti za dobro delo?

Novoletna nagradna križanka

Drage bralke in bralci! V zadnji številki v tem letu smo za vas pripravili nagradno novoletno križanko. Prepričani smo, da vam ne bo delala preveč preglavic in da jo boste zlahka rešili. Želimo vam veliko zabave pri reševanju.

In nagrade?

- 500 din I. nagrada
- 300 din II. nagrada
- 200 din III. nagrada
- 50 din III. in IV. nagrada
- 20 nagrad, značka Našega časa

Rešitve pošljite do 5. januarja 1976 na naslov: Naš čas, 63320 Velenje, pp 89. Na ovitek napišite „Nagradna križanka“ in vaš naslov.

STEKLAR — CELJE

OBRAT VELENJE

Splošno steklarstvo — steklobrusilstvo —
steklograverstvo —
izdelovanje ogledal in okvirov

DELOVNIM LJUDEM, OBČANOM
VELENJSKE OBČINE
IN POSLOVNIM PRIJATELJEM
ŽELIMO
SREČNO
IN USPEŠNO
NOVO LETO 1976!

INDUSTRIJA USNJA VRHNIKA

TOZD TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ

Vsem članom našega kolektiva, sosednjim
kolektivom, poslovnim sodelavcem in občanom
velenjske občine

želimo
SREČNO IN ZADOVOLJNO
TER USPEHOV POLNO NOVO LETO 1976!

INDUSTRIJA TERMOPLASTOV GRAFIKE LEPIL

Velenje, Celjska 9 a

Vsem članom kolektiva, občanom velenjske občine
in poslovnim prijateljem

želimo

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO
1976

hotel paka

GOSTINSKO PODJETJE

»PAKA« Velenje

Cenjenim gostom
in občanom občine
Velenje

želimo
srečno novo leto
1976!

Opekarne Ljubečna

LJUBEČNA PRI CELJU

GRADITELJI — ZDOMCI

Izkoristite priložnost izredno ugodnega nakupa!

Zasebni kupci, ki v času od 10. decembra tega leta do 1. februarja 1976
kupijo opečne izdelke, dobijo od vrednosti kupnine

5% POPUST

v obliki bona, s katerim lahko nabavijo oziroma plačajo klinker keramične
ploščice, ki jih nudimo iz poskusne proizvodnje, za POLOVIČNO CENO.

NOVOST ZA GRADITELJE na našem tržišču so klinker keramične ploščice, ki
vam zagotavljajo visoko mehansko trdnost, izredno trdoto in odpornost na
obrabo, nizko vodovpojnost ter odpornost na zmrzovanje in delovanje kis-
lin.

Zaradi omenjenih lastnosti so možnosti uporabe klinker izdelkov izredno ši-
roke. Pri polaganju talnih in zidnih površin jih lahko uporabljamo tako v no-
tranjih kot zunanjih prostorih.

Vsa pojasnila in prospekte dobite v prodajnem oddelku v LJUBEČNI, telefon
063-22-601 in 25-800.

URAR — ZLATAR

PIREČNIK MARTIN

Velenje,
Prešernova

Pridružujem se
k čestitkam
ob
nastopajočem
letu
1976!

Cvetličarna IRIS Velenje

Srečno
in
zadovoljno
novo
leto
1976!

Ekspres kemična čistilnica KOTNIK DANILO

Celjska 35
Velenje

Strankam se
priporočamo
za
nadaljnja
naročila,
ter jim

želimo
srečno novo
leto!

Delovnim ljudem in občanom pobratene občine Velenje želijo srečno ter zadovoljno novo leto 1976 delovni ljudje in občani SPLITA

● POGOVOR Z ANALITIKOM JANKOM VOVKOM

Kljub vsemu ugodni rezultati

Se nekaj dni in poslovili se bomo od starega leta. Potegnili bomo črto pod tem, kar je bilo dobrega v letu 1974, ali smo izpolnili vse naloge, obveznosti. Najpomembnejše izmed vsega pa je prav gotovo vprašanje, kako smo gospodarili v letu, ki se izteka. S tem vprašanjem smo se napotili k analitiku pri skupščini občine Velenje Janku Vovku. Ker rezultati dvanajstmesečnega poslovanja še niso zbrani, smo se v glavnem pogovarjali o devetmesečnem gospodarjenju v velenjski občini.

— V Velenjski občini smo se letos lotili široke družbene akcije za stabilizacijo gospodarstva. So rezultati že vidni?

„Akcija je nedvomno dala nekatere pozitivne rezultate. Med te lahko štejemo prve znake oživljene proizvodnje. Investicijska poraba se umirja, rast cen je v zadnjem obdobju počasnejša in kaže, da ne bo preseгла dogovorjenih okvirov z resolucijo za letošnje leto. Zmanjšal se je zunanjetrgovinski primanjkljaj, po zadnjih podatkih pa tudi ugotavljamo, da smo uspeli ohraniti življenjski standard, saj je v Sloveniji rast osebnih dohodkov višja za en odstotek od rasti življenjskih stroškov. Kljub temu pa beležimo tudi nekatere negativne rezultate. Podatki kažejo, da ne bomo dosegli predvidene storilnosti dela, saj ugotavljamo, da bo prvič po 15 letih nižja kot v preteklem letu. Zaloge gotovih izdelkov naraščajo in ponekod

še predstavljajo resen problem. To zaradi tega, ker vežejo znatna sredstva, s katerimi pa organizacije združenega dela v prihodnjem letu resno računajo. Skupna, splošna — ponekod tudi osebna poraba narašča hitreje kot je bilo dogovorjeno, izvoz je nekoliko manjši od predvidevanj, ne moremo pa tudi zmanjšati medsebojnih obveznosti oz. terjatev organizacij združenega dela. To močno vpliva na zmanjšanje likvidnosti. Torej gospodarska rast v letošnjem letu upada v primerjavi s predhodnim letom.

Analiza gospodarskih gibanj v letošnjem letu v devetih mesecih v občini Velenje kaže, da gospodarska rast dejansko pada v primerjavi s predhodnimi obdobji letošnjega leta.

V prvem četrtletju smo beležili še nominalno rast proizvodnje v višini 50,7 %, ob polletju 30 %, v devetih mesecih le

še 27 % vendar je treba opozoriti, da so ti podatki že nekoliko zastareli, saj je praktično že konec poslovnega leta. Prepričan sem, da prve ocene kažejo na to, da bodo rezultati ob koncu leta boljši kot so bili v devetih mesecih.

Lahko navedete še nekaj pokazateljev gospodarjenja?

Poslovni uspehi organizacij združenega dela kažejo, da smo načrtovali celotni dohodek sicer dosegli, vendar smo zato potrebovali še dodatna sredstva. Zaskrbljujoče je dejstvo, da se ob 28,5 odstotnem povečanju celotnega dohodka povečujejo porabljena sredstva za 31,5 odstotka. To pa seveda pomeni zelo slabo ekonomičnost gospodarjenja, saj smo za doseženo bruto realizacijo porabili več sredstev kot bi jih smeli, če tako rečem. Zaradi tega tudi nismo dosegli načrtovanega dohodka. Le-ta je bil ustvarjen samo v višini 62 % od predvidenega. Če ugotavljamo, da je za slabši rezultat pri doseganju dohodka kriva rast porabljenih sredstev, se moremo seveda vprašati, kje so vzroki za tako rast vseh sredstev. Analiza, ki smo jo izdelali je pokazala, da so na velikost porabljenih sredstev in s tem seveda na zmanjšanje dohodka močno vplivale cene surovin in pomožnih materialov, medtem ko so cene končnih izdelkov ostale skoraj nespremenjene. Za ilustracijo naj navedem nekaj podatkov: obdelovali smo obdobje 30.6.1974 in 30.6.1975 in ugotovili, da so se cene nekaterih važnih surovin in drugih materialov, ki jih naše gospodarstvo v dolini potrebuje za proizvodnjo močno povečale, tako npr. jamski les za 20 %, jekleno podporje za 66 %, pločevina za 19,4 %, programatorji za 10 %, v gradbeništvu cement za 17 %, betonsko železo za skoraj 18 %, goveje in junečje kože za 8 % (te cene so še v porastu), maščobe, barve in ostale kemika-

lije, ki služijo za proizvodnjo usnja v tovarni usnja za okrog 25 do 40 %. Poleg tega ugotavljamo tudi visoko rast življenjskih stroškov, saj beležimo zvišanje cen električne energije, potem vseh vrst goriv, prevoznih storitev, porasli pa so tudi izdatki za dnevnice in službena potovanja. Najbolj pa so potratne storive vseh vrst. Zato moramo vso pozornost posvetiti porabljenim sredstvom. V stabilizacijskih programih smo namreč zapisali, da bomo vso pozornost posvetili znižanju materialnih stroškov, z dobrim gospodarjenjem pa lahko vplivamo tudi

poslovanja.

Kako pa je z zalogami v posameznih delovnih organizacijah?

Ko govorimo, da nismo uspeli ustvariti načrtovanega dohodka, ugotavljamo, da je naslednji vzrok v visokih zalogah gotovih izdelkov, čeprav nam najnovejši podatki niso znani, je devetmesečna analiza pokazala, da smo imeli v občini kar za okrog 40 milijard starih dinarjev zalog gotovih izdelkov in trgovskega blaga. V primerjavi z enakim obdobjem lani je kar za 97 odstotkov več zalog. Zaloge so se v drugem polletju povečale za preko 3 %. V devetih mesecih letošnjega leta so organizacije združenega dela delile dohodek tako, da je prekomerno

narasla masa bruto osebnih dohodkov seveda na škodo ostanka dohodka, ki pa se po zaključnem računu razporeja v sklade, ostanek dohodka pa je manjši tudi zaradi sredstev, ki jih je dodatno gospodarstvo angažiralo in ima zaradi tega večje obveznosti. Ze večkrat je bilo poudarjeno, da je gospodarstvo velenjske občine preveč enostransko usmerjeno, saj ustvarjata industrija in rudarstvo kar 77 % celotnega družbenega proizvoda. Do podrobnih ugotovitev pridemo, če analiziramo, katera dejavnost ustvarja dohodek. Ostale dejavnosti sicer dobivajo vse večji pomen pri razvoju gospodarstva, vendar gre ta razvoj mnogo prepočas; torej ne v skladu s cilji srednjeročnega programa razvoja občine Velenje do leta 1980. Zato je treba poudariti, da velenjskemu gospodarstvu primanjkuje novih programov, novih dejavnosti.

Za prvih devet mesecev je značilno, da je zelo porasla tudi masa neto osebnih dohodkov. Na to je nedvomno vplivalo tudi povečano zaposlovanje.

Masa neto osebnih dohodkov je v tem obdobju porasla kar za 40 % v primerjavi z enakim obdobjem lani. Takšna rast, ki nima svoje osnove v storilnosti dela, je povzročilo tudi povečanje zaposlovanja. Število zaposlenih se je v obdobju od 1. januarja do 30.9. letos v primerjavi z enakim obdobjem lani povečalo kar za 14 %. Organizacije združenega dela gospodarstva bi morale voditi bolj objektivno politiko do tega problema in spoznati, da ekstenzivno zaposlovanje dejansko zmanj-

šuje rezultate dela in ne daje ustrezni učinkov v proizvodnji.

Ob tem je treba poudariti, da delovne organizacije, ki povišujejo osebne dohodke pri tem pa seveda ne poskrbijo za večjo storilnost dela, obnašajo neodgovorno in nestabilizacijsko. Zato mora biti povečanje storilnosti dela v tem ta nutku nova naloga celotne občinske skupnosti.

Kako je z izgubami?

V občini na ravni organizacij združenega dela ni bilo izgub, so bile v posameznih temeljnih organizacijah združenega dela. V višini 2 milijonov dinarjev.

In izvoz?

Ta se je v devetih mesecih letošnjega leta v primerjavi z enakim obdobjem lani povečal za 36 odstotkov in je vrednostno dosegel milijonov ameriških dolarjev. Voz so se vključevale predvsem TO Gorenje, Tovarna usnja Šoštanj, Rudarsko elektroenergetski kombinat Rudarski šolski center in pa Les. V tej zvezi je treba omeniti, da eden od sklepov, ki jih je sprejela občinska skupščina tudi, da bi morale v mednarodno menjavo bga vključevati še nekatere druge organizacije združenega dela v občini, ki seveda imajo za to možnost.

Kakšno gospodarsko sliko predvidevate ob koncu leta?

Široko zastavljena akcija za boljše gospodarjenje je v drugi polovici leta pokazala nekatere pozitivne rezultate. Te ugotovitve in prve ocene kažejo, da lahko vendarle upamo na boljše rezultate ob koncu poslovnega leta.

Ljubljanska banka
podružnica Velenje
obveščča

Zaradi zaključka poslovnega leta bodo poslovali dne 31. decembra 1975 likvidatura na Rudarski 3, do 15. ure, na Saleški 18, do 11. ure, agencija Gorenje do 13.30. ure, ekspozitura Šoštanj do 15. ure, oddelek stanovanjskih kreditov ne bo sprejemal strank od 24. decembra dalje pa do konca leta.

Slaščičarna MOVH Šoštanj

želi srečno novo leto 1976

FRIZERSKI SALON

IVICA — VIKICA

Velenje

Obiščite naš salon, da boste urejene in lepe dočakale novo leto. Za obiske se zahvaljujemo in vam želimo mnogo lepega v letu 1976.

Cenjenim strankam se zahvaljujemo za naročila ter želimo srečno in zadovoljno novo leto 1976

**Kemična čistilnica
MARJANA POLAK
Velenje, Koroška 44**

**mali
oglas**

PRODAM

ENOLETNO PSICO BERNARDINKO in trodelno pometalno korito 1,20 x 50 prodam. Naslov v uredništvu lista!

ŠKODO, LETNIK 1968 ugodno prodam. Ogled vozila pri Resniku, Šalek 58, Velenje.

ZAMENJAVA

TROSOBNO STANOVANJE v Celju zamenjam za dvoipol ali dvosobno v Velenju. Ponudba pod šifro Celje — Velenje.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubega moža in očka

BERNARDA PUŠNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste v teh težkih dneh sočustvovali z nami, nas tolažili in nam pomagali. Posebna zahvala REK za organizacijo pogreba in vso pomoč, njegovim stanovskim tovarišem, sosedom in vsem Tavčarjevcem, vsem mojim sodelavcem iz osnovne šole Anton Aškerc, kolegom in kolegicam iz vseh ostalih šol, Tatjaninim in Petrovim sošolcem, sorodnikom, prijateljem in znancem, Šentjanžanom, kratka vsem, ki ste ga pospremili na njegovi poslednji poti v Podkraj.

Žena Cvetka, hčerka Tatjana in sin Peter

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta in dedija

FRANCA KUMRA

(železniškega upokojenca)

se najlepše zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so se od njega poslovili na zadnji poti ter mu poklonili toliko lepega cvetja. Posebno zahvalo smo dolžni dr. Kralju in dr. Stojanoviču za zavzetost pri zdravljenju ter zdravnikom in osebju kirurškega oddelka splošne bolnišnice Slovenj Gradec.

Še enkrat hvala!

Žena Rozalija ter sinovi Stane, Guido in Franci z družinami

Velenje, december 1975

ZAHVALA

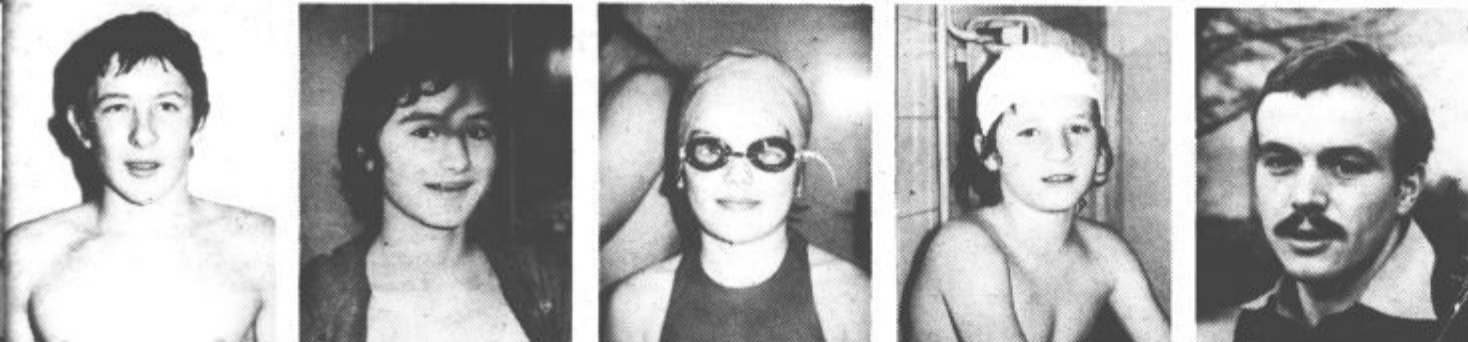
Ob mnogo prerani izgubi našega moža in očeta

IVANA TURINEKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, TOZD TUŠ, prijateljem, znancem, sosedom za izraženo sožalje, podarjene vence in cvetje ter za tako število spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo zdravstvenemu osebju v Slovenj Gradcu in Šoštanju, gasilskemu društvu TUŠ, vsem ostalim gasilskim društvom, godbi ZARJA, govornikom za poslovične besede ter duhovščini za obred.

Žalujoči: žena Zofija, hčerka Danica z družino, sin Jože z družino ter drugo sorodstvo.

Matjaž Gaberšek

Meta Herlah

Nataša Rasprotnik

Ervin Brelih

Marjan Prisljan

MED VELENJSKIMI PLOVALCI

DOBRO ZASTAVILI DELO

Čeprav je minilo le nekaj dni od koledarskega začetka zime, tokrat se ne bomo pisali o smučanju, ampak o velenjskih plavalcih, ki ne glede na letni čas vsak dan marljivo trenirajo. Seveda jim to omogoča pokriti velenjski bazen. Trenirajo vsako popoldne po dve uri, razen nedelje. Pred dnevi smo se udeležili enega izmed njihovih treningov in najprej k pogovoru pritegnili predsednika kluba Marjana Gaberška ter trenerja mladih plavalcev Marjana Prisljana.

„Zavedali smo se,“ sta začela pripovedovati, „da ni dovolj, če imamo lep bazen in s tem idealne pogoje za trening, ampak je treba storiti vse, da bodo od tega imeli mladi čimveč koristi. Zato smo v lanskem letu začeli vabiti otroke po šolah. Predvajali smo jim razne filme o plavanju, in že kar na začetku je prijavilo 75 otrok v starosti od sedmega do štirinajtega leta. Med njimi jih kar polovica ni znala plavati. Po vseh mesecih, ko smo naučili vse otroke pravilno plavati vse štiri sloge, smo začeli trenirati vsak dan. Nekateri teh treningov niso izdržali, zato so prenehali trenirati. Ostalo pa nam je le okrog 30 plavalcev in z njimi smo začeli marljivo delati.“

Kakšni pa so bili vaši kriteriji za sprejem v klub?

„Za učenca ni dovolj, da mu zdravniški pregled pokaže, da je

popolnoma zdrav, ampak mora biti tudi v šoli dober učenec.“

– Koliko plavalcev imate danes v klubu?

Z letošnjim šolskim letom se je vpisalo v klub še 100 učencev od petega do desetega leta starosti. Te vadijo štirje vaditelji pletanja: Andrej Jurič, Alojz Sakič, Alenka Hojan in Franc Verdelj.“

– Kakšne uspehe ste doslej dosegli?

„S prvo ekipo (učenci, ki so člani kluba že približno leto dni) smo se udeležili vseh republiških tekmovanj. V B razredu smo tako rekoč na samem vrhu po uspehih. Tako smo med drugim boljši od Neptuna, Radovoljice, Maribora. Zdaj se počasi približujemo ekipam kot sta Rudar in Fužinar. Na to kaže zadnje tekmovanje, ki je bilo 6. decembra letos, na katerem je na primer naša plaval-

ka Meta Herlah v najmočnejši konkurenci v Sloveniji 100 m hrbtno osvojila tretje mesto. Poleg tega so naši plavalci na tem tekmovanju v svojih stalnih skupinah osvojili še nekaj četrtilih mest: Matjaž Gaberšek na 100 m prsno, Jani Gorjanc (100 m delfin), Ervin Brelih (50 m hrbtno) in Nataša Rasprotnik (50 m crawl)“

Iz tega sledi, da so mladi velenjski plavalci vse boljše. Ti uspehi pa so rezultat discipliniranega in marljivega sistematičnega dela, ki ga izvajajo po triletnem načrtu. Trenirajo vsak dan in na dan preplavajo 3 do 4 kilometre. Vsak plavec, ki tekmuje, ima svojo kartoteko, v kateri so označena njegove telesne mere, osebni rekordi, pa tudi šolski uspeh. In če velja za dobre športnike, da so skromni, potem lahko to zapišemo tudi za mlade velenjske plavalce. Ne postavljajo nobenih zahtev, seveda pa se zavedajo, da brez materialnih pogojev ne bo mogoče še večji napredek. Povedati je treba, da so se odpovalili raznoraznim pripravam, kot za nekatere v občini ne velja, vadijatelji delajo zastoj, poleg tega nimajo potrebne opreme – prog, stoparic idr.

Da bodo v klubu lahko še bolje delali, bi morali čimprej poslati v trenerski tečaj vsaj še tri kandidate. Kajti en vadijatelj oziroma trener lahko dela uspešno le z največ desetimi plavalci, medtem, ko ima sedaj tudi po trideset otrok. Že sedaj v klubu razmišljajo, da se bodo prihodnje leto povezali z vsemi organizatorji rekreacije v delovnih organizacijah ter z njihovimi pomočjo pritegnili v klub čimveč starejših občanov, ki ne znajo plavati. Tako si je plavalni klub Velenje zadal še eno nalogo: Poleg odpravljanja plavalne nepismenosti med najmlajšimi, njegove pomembne vzgojne naloge, saj se s članstvom v klubu mladi navajajo na delovne navade, želi tudi čimvečjemu številu starejših občanov omogočiti, da se naučijo plavati.

Sklenemo lahko, da je velenjski plavalni klub na dobri poti. Njihovo delo in uspehe so pohvalili tudi člani republiške reprezentance v plavanju, ki je bila pred nedavnim na tridnevni pripravi v Velenju. Zato lahko upravičeno zapišemo, da to ni klub, ki bi bil ustanovljen le zaradi prosjačenja denarja, ampak klub, ki je v letu dni obstoja že veliko dosegel na športnem področju izredno pomembna pa je njegova dejavnost na vzgojnem področju. Zato je razumljivo, da želijo čimprej rešitev statusa športnega kluba, katerega člani so in statusa prednostnih športov.

Ob koncu našega pogovora smo zapisali še nekaj izjav mladih plavalcev:

MATJAŽ GABERŠEK: „Plavanje je moj najljubši šport. Nekaj časa sem bil pri folklori in smučanju, vendar me ta dva športa sploh nista veselila. Zdaj pa komaj čakam, da je ura šest, ko imamo trening.“

META HERLAH: „Tudi jaz sem sprva sanjala o atletiki, hodila h gimnastiki, nato pa sem se navdušila za plavanje. Čeprav vsak dan preplavamo tri do štiri kilometre, se mi treningi ne zdijo naporni in jih z veseljem obiskujem.“

ERVIN BRELIH: „Zelo rad prihajam na treninge. Čas, ki ga preživim v bazenu, mi kar prehitro mine. Od začetka se mi je resda zdelo malo naporno, vendar zdaj med treningom nimam težav. Želim si, da bi dosegel še boljše rezultate.“

NATAŠA RASPROTNIK: „Trenirati sem začela spomladi. Plavati sem znala že prej, vendar sem v klubu zelo izpopolnila moje plavalno znanje. Ko pridem domov iz šole, moram najprej narediti vse potrebno za šolo, potem pa je na vrsti trening. Res smo velikokrat obremenjeni kar ves dan, vendar nas to ne moti. Saj je tako še bolj zanimivo.“

ATLETIKA

Atletski klub Velenje je na stadionu v športnem parku izvedel mednarodni zimski kros. Sodelovali so tekači Celovca, Maribora, Celja, Novega mesta, Ptuja, Raven na Koroškem in Velenja.

V privlačnem tekmovalnem sporedu, kjer so tekli od pionirjev na 1000 dolgi progi do članov, ki so se pomerili med seboj na progi dolgi 6000 m. Največ uspeha so imeli domači

MOZIRJE

ZBOR RIBIČEV

Prejšnji teden so se zbrali ribiči moziške ribiške družine na letni občni zbor, na katerem so ocenili zares plodno leto, sprejeli pa so nekatere pomembne sklepe o poteku lova rib in reda v družini.

RD Mozirje ima včlanjenih 141 ribičev, obsega pa revir med Letušem in Grušovljami na Savinji s pritoki ter celotno Dreto.

V lanskem letu je bilo na tem področju uplenjenih preko 3000 rib v skupni teži preko tone. Družina je v tem letu vložila okrog 100.000 mladih rib ali odloveljenih v potokih, v skupni vrednosti okrog 20 starih milijonov. Podatki pričajo, da so te vode zaupane pravim gospodarjem. Razveseljivo je, da so veliki uspehi ugotovljeni ravno v 20. letu obstoja društva. Ta obletnica bo zaznamovana tudi z začetkom gradnje ribiškega doma v Mozirju ob ribniku, ki bo sestavni del večjega rekreacijskega kompleksa.

J.M.

Invalidi tekmovali

Društvo invalidov Velenje, je v mesecu decembru organiziralo športno tekmovanje za svoje člane. Sodelovalo je 34 tekmovalcev, ki so se pomerili v šahu, namiznem tenisu, streljanju z zračno puško, plavanju in kegljanju.

V posameznih panogah so bili najboljši: kegljanje: Jože Lešnik, Teofik Šehič, Hasan Hankič, Jože Hribnik, Franc Jošt, itd.

streljanje: Hinko Bola, Jože Detlbah, Franc Teran, Valentin Jurovič, Peter Sovinc itd.

šah: Ante Skepič, Ferdo Komljenovič, Ivan Pevnik, Roman Mir, Jože Hribnik itd.

namizni tenis: Jože Tajnik, Tone Tratnik, Edvard Centrih, Slavko Tamaš, Jože Angelo itd.

plavanje: Tone Osolnik, Rastko Lah, Jože Tajnik, Jože Angelo, Tone Tratnik itd.

HOKEJ

Uspešen začetek

Velenjski hokejisti nastopajo tudi letos v republiški hokejski ligi. Lani so osvojili drugo mesto, kar pomeni velik uspeh glede na pogoje, v katerih so tekmovali. Liga je letos razdeljena na dva dela – vzhodni in zahodni.

V vzhodni skupini nastopajo: Maribor, Ptuj, Velenje. V zahodni pa igrajo: Bled, Tržič in Prevoje. Zmagovalca se bosta po-

merila za naslov republiškega prvaka.

Velenjčani so preteklo nedeljo igrali otvoritveno prvenstveno tekmo na novem drsališču v Mariboru in premagali domače moštvo Stavbar z 12:0 (4:0, 2:0, 6:0) ter si tako priborili prvi dve točki v letošnjem prvenstvu.

Gole so dosegli: Hribar 4, Špindler 3, Cvetko 2 ter Kolenc, Cvetko in Sušnik po enega.

V nedeljo, 28. decembra, se bodo pomerili na domačem terenu z moštvom Ptuja, s katerim so v lanskem prvenstvu izgubili s 3:2.

Če bo vreme ugodno, bo srečanje na kotalkališču ob 8 uri zjutraj, sicer pa v Celju.

Rekreacijsko drsanje

Velenjski hokejisti so se nadvse razveselili hladnih dni, saj so lahko usposobili kotalkališče za drsanje. Ledene ploskve niso pripravili le zase, ampak so omogočili tudi rekreacijsko drsanje. V ta namen je drsališče odprto vsak dan od 9. do 11. ure in od 19. do 21. ure, za cicibane in pionirje pa vsak popoldan od 16. do 17. ure, če je dovolj hladno.

Vstopnina za pionirje do 15 let je 5 dinarjev, za odrasle deset din. Člani velenjskega hokejskega kluba so tudi predlagali osnovnim organizacijam sindikata večjih delovnih organizacij v občini, da bi drsanje vključili v program rekreacije. Tako bi lahko organizirali tudi sindikalne igre v hokeju. Že v kratkem pa se bodo začela hokejska srečanja pionirjev z vseh osnovnih šol.

Najboljši domačini

atleti, dve zmagi pa so dosegli atleti iz Raven na Koroškem.

Rezultati:

Pionirji 1000 m: 1. Bogdan Urh (V 1.) 5:09,1, 2. Alber Gitschta Ler (Celovec) 5:10,1, 3. Gert Hafner (Celovec) 5:11,2, 4. Daniel Gaber (Ravne) 5:33,1, 5. Matej Jutršek (Celje) 5:47,2.

Mlajši mladinci 3000 m: 1. Stane Miklavžina (Vel.) 9:34,8, 2. Jože Nabernik (Ravne) 9:39,2, 3. Smiljan Stipolčevšek (Celje) 10:15,2, 4. Milan Razdevšek (Ravne) 10:24,8, 5. Duško Strmčnik (Ravne) 10:36,6.

Starejši mladinci 3000 m: 1. Milan Štruc (Ravne) 9:31,2, 2. Ivan Lampret (Velenje) 9:45,2, 3. Herman Sobe (Celovec) 9:47,1, 4. Marjan Hudej (Velenje) 10:15,1, 5. Drago Kovačič (Celje) 10:48,4.

Mlajši člani 6000 m: 1. Polde Bucar (N. mesto) 21:20,4, 2. Mihael Halleger (Celovec) 23:35,6, 3. Norbert Ehrenstein (Celovec) 24:23,2.

Člani 6000 m: 1. Milan Bolek (Velenje) 19:56,2, 2. Tone Vedenik (Velenje) 20:22,6, 3. Alojz Lebar (Ptuj) 21:27,3, 4. Štefan Genser (Celovec) 22:35,2, 5. Paul Kreiger (Celovec) 22:38,5.

Pionirke 1000 m: 1. Vanja Petek (Celje) 3:22,2, 2. Donoto Ostrovšnik (Velenje) 3:58,2, 3. Iuta Ravnic (Celovec) 4:03,1.

Mlajše mladinke 1500 m: 1. Marina Sluga (Velenje) 6:01,6, 2. Brigita Papež (N. mesto), 6:04,5 3. Marjeta Vede (N. mesto) 6:06,5.

Starejše mladinke 1500 m: 1. Andreja Šverc (Velenje) 5:07,2, 2. Renata Zupančič (Velenje) 5:57,3, 3. Majda Potočnik (Velenje) 6:10,1.

Članice 2000 m: 1. Nada Šober (Ravne) 6:53,1, 2. Angelika Schrott (Celovec) 6:59,1, 3. Zora Zorman (Ravne).

STRELSTVO

Področni prvaki

V Trbovljah je bilo področno prvenstvo v streljanju šolskih športnih društev celjsko-zasavskega področja. Med vsemi sodelujočimi so bili najboljši strelci iz Rudar-

skega šolskega centra Velenje, ki so zmagali v moški in ženski konkurenci, tako ekipno kot med posamezniki.

Med posamezniki je bil vrstni red naslednji: moški: Robert Borovnik, Ibrahim Selimović, Vinko Trinkaus (vsi RŠC) Rudi Ramšak (Gimnazija Velenje) Darko Jazbinšek (RŠC)

Ženske: Marina Trinkaus, Anglea Tamše in Zvonka Mišija (vse RŠC).

Nogometni turnir

Šolsko športno društvo Rudarskega šolskega centra Velenje je priredilo v počastitev dneva Jugoslovanske ljudske armade turnir v malem nogometu.

Letošnjega 4. tradicionalnega tekmovanja se je udeležilo 16 ekip iz Maribora, Ptuja, Celja, Šoštanja in Velenja.

Najboljši sta bili ekipi: Rudarskega šolskega centra, ki sta v polfinalu premagali – prva ekipa je premagala moštvo „ZUPEC“ Ptuj 7:2; druga ekipa pa Mariborčane 5:2.

V finalu je prva ekipa RŠC premagala drugo ekipo z rezultatom 4:2 (2:2).

Za zmagovalce so igrali: Sofklič, Mustafič, Bišičič, Matič in Mipatovič.

Zmagali Velenjčani

V Ptujju je bilo četrto pregledno tekmovanje strelcev pištolarjev vzhodne Slovenije.

Najboljši so bili Velenjčani, ki so zmagali v ekipni konkurenci in med posamezniki pri članih in mladincih.

Rezultati: – člani – ekipno: 1. Mrož (Velenje) 1465, 2. Celje 1464, 3. Ptuj 1441 krogov. Posamezniki: 1. Hinko Bola (Velenje) 374, 2. Franjo Žučko (Velenje) 372, 3. Marjan Dobovičnik (Celje) 371 krogov.

Mladinci: 1. Mrož Velenje 1058, 2. Ptuj 822 krogov. Posamezniki: 1. Jože Detlbah 366, 2. Rajko Srdič 353, 3. Vinko Trinkaus 339 (vsi Velenje).

Drugo leto razgibano

Ena največjih krajevskih skupnosti v naši občini je prijetna vasica Smartno ob Paki z okolico. Ima približno 1600 prebivalcev, od katerih jih je kar 546 zaposlenih. Občani te krajevne skupnosti so zelo zavedni krajanji, zato tudi naloge, ki si jih zadajo, zelo uspešno rešujejo. V zadnjih letih se ta krajevna skupnost zavidljivo razvija. Zelja prav vsakega krajana je, da bi kraj čim bolj uredili.

TUDI V REČICI BODO DOBILI PITNO VODO

Iz samoprispevka zberbo v tej krajevni skupnosti letno 42.000 dinarjev. Letos niso delali ničesar, v prihodnjem letu pa nameravajo napeljati pitno vodo v Rečico. Dosedanje zajetje vode je v tej krajevni skupnosti preslabo. V lanskem letu je geološki zavod iz Ljubljane izvršil poskusne vrtnice v Loki pri Mozirju. To investicijo bo izvajala samoupravna interesna skupnost. Vode bo dovolj za Gorenje, Paško vas in Smartno ob Paki. Treba je še zajeziti glavni vod in vodo napeljati po naseljih. To je v programu komunalne interesne skupnosti. Krajevna skupnost Smartno ob Paki pa bo iz samoprispevka namenila 200.000 dinarjev za napeljavo te vode v Spodnjo Rečico.

KANALIZACIJA V SMARTNEM OB PAKI

Predsednik krajevne skupnosti Smartno ob Paki FRANC MALUS je poudaril, kako pomembna je v tej krajevni skupnosti kanalizacija. Urediti jo bodo pričeli v prihodnjem

metrov. To je cesta do počitniškega naselja v dolžini 400 metrov, cesta od mostu preko Pake do Stoparja v dolžini 420 metrov in cesta v Malem vrhu do Pasta, ki je dolga 180 metrov. Vrednost teh cest znaša 300.000 dinarjev. Zelo veliko pa so občani prispevali z udarniškim delom.

Tudi v prihodnjem letu bodo z gradnjo cest nadaljevali. Radi bi dogradili cesto Rečica - Veliki vrh - Podkraj - Velenje. Nekaj sredstev bodo zbrali s samoprispevkom, nekaj pa dobijo tudi od občine za redno vzdrževanje cest, kar pa je res minimalno, saj znaša letno le 36000 dinarjev.

PAKA NE BO VEČ POPLAVLJALA

Voda skupno Celje bo pričela v prihodnjem letu z regulacijo Pake od Železnikovega jezca do Slatinskega mostu. Predračunska vrednost tega znaša 7800 000 dinarjev. Z regulacijo bodo pričeli prihodnje leto, končali pa bodo v dveh, ali treh letih, odvisno od dotoka sredstev. Zadnja poplava jim je ponižala

luje. Ob 29. novembru so organizirali pohod miru, v katerem je bilo 80 bachel, harmonikar. Sodelovala je mladina. Sprevod se je zaključil pri spomeniku Žrtvam fašizma. Povedal je, da je bilo to zelo dobro pripravljeno, tako da so mnogim stopile solze v oči. Vsak krajan je na to društvo lahko ponosen, saj dela bolj kot v mnogih večjih krajih.

V Smartnem ob Paki vse organizacije med seboj zelo dobro sodelujejo, kar jim tudi omogoča tako dobre rezultate.

LJUDSKA TEHNIKA

Zelo številna organizacija v tej krajevni skupnosti je Ljudska tehnika, ki ima kar 176 članov. V tem društvu je fotokino sekcija, modelarska, raketarska sekcija, imajo pa tudi radio klub. Tukaj deluje tudi avto šola. Sem so vključeni ljudje različnih poklicev in različnih starosti. Krajanji so v vse svoje organizacije pritegnili tudi mladino, kar je zelo pomembno, saj se mladi lahko tukaj precej nauče. Znanje, pridobljeno na takšen način, pa je običajno zelo trajno.

UREJENO VARSTVO OTROK

V Smartnem ob Paki smo se ustavili pri predsednici društva prijateljev mladine v tem kraju KARLI

voljni. Tako so svoje delo ocenili tudi na razširjeni seji, ki so jo imeli prejšni teden. Vendar pa želijo v svoje vrste vključiti še več članstva, ker jim bo le tako uspelo uresničiti zadane naloge. Lahko so ponosni, da tako majhen kraj, kot je Smartno ob Paki, dosega tako lepe uspehe na republiških tekmovanjih. Sportniki vedo, da so občani z njimi, saj se njihovih tekem udeležujejo zelo številno.

Kljub vsemu pa se društvo srečuje z mnogimi težavami. Imajo precejšnje finančne probleme, težava pa je tudi z garderobnimi prostori. V ta namen bodo sicer zbrali nekaj denarja, za sedaj pa uporabljajo za garderobe šolske prostore, ki pa so zelo neugodni, saj jih morajo pogosto prepustiti gostom. Njihova največja želja je, da bi pričeli z izgradnjo športnih garderob že v prihodnjem letu. Želijo pa tudi, da bi izpeljali program množične rekreacije in da bi se njihovi nogometarji in rokometarji obdržali v republiški ligi. V svojem kraju pa žele dokončno urediti rekreacijski center.

IMAJO ENOIZMENSKI POUK

Kakšno je življenje v Šoli bratov Letonje v Smartnem ob Paki, nam je povedal ravnatelj te šole ANDREJ

Franc Malus

Stane Krevzelj

Karla Napotnik

Miro Travner

Andrej Centrih

letu. Sedaj imajo glavni vod, na katerega pa ni priključena niti ena hiša. Komunalno obrtni center je izdelal projekt, v katerega je vključenih 40 hišnih priključkov. Predračunska vrednost znaša 540.000 dinarjev. Iz samoprispevka pa bodo v ta namen dali 200.000 dinarjev. 120.000 dinarjev bodo dodatno zbrali občani. Vsak občan bo prispeval 3.000 dinarjev. Pričakujejo, da bo komunalna interesna skupnost prispevala 200.000 dinarjev. S tem, da bi bil problem kanalizacije v Smartnem ob Paki rešen. Z deli bi radi pričeli spomladi.

GASILSKI DOM

V prihodnjem letu bodo iz samoprispevka dali 200.000 dinarjev za dograditev gasilskega doma Smartno ob Paki. Gasilci rabijo sicer še približno 700.000 dinarjev, vendar iz samoprispevka več ne morejo nameniti. Stari gasilski dom so morali podreti. Na tem mestu nameravajo graditi dva stanovanjska bloka, v katerih bo trgovina, zdravstveni dom, lekarna in pa štiriindvajset stanovanj. Štiriindvajset stanovanj bo gradilo Gorenje, deset pa solidarnostni sklad.

UREJENE CESTE

V krajevni skupnosti Smartno ob Paki urejajo ceste. Letos so asfaltirali tri odseke cest v dolžini 1000

Slatinski most, tako da je nespособen za prevoz tovorov. Tako so Slatine praktično odrezane od Smartnega ob Paki.

Franca Malusa smo vprašali, če je kot predsednik krajevne skupnosti zadovoljen z razvojem tega kraja. Dejal je, da z razvojem ni zadovoljen, kljub temu, da so dosegli zelo lepe uspehe. Vendar pa vsega, kar so si zadali, niso naredili. Poudaril pa je, da so občani zelo zavedni. Vseh akcij, ki si jih zadajo, se lotijo z vso resnostjo in odgovornostjo.

UREJAJO OKOLJE

Predsednik komisije za urbanizem in urejanje okolja Stane Krevzelj, ki ima v tej krajevni skupnosti še veliko drugih funkcij, je povedal, da posvečajo precejšnjo skrb ureditvi okolja. Poudaril je, da poskušajo vse, kar se domeni na sestankih, tudi uresničiti. Vsi krajanji smartnega ob Paki želijo, da bi bil kraj čim lepši. Ponosni so nanj, zato se tudi vsega lotevajo tako resno. Vseh udarniških akcij se zelo številno udeležujejo.

RAZGIBANO DRUŽABNO ŽIVLJENJE

V krajevni skupnosti zelo aktivno deluje prosvetno društvo, ki ga vodi Pavla Letonje. Stane Krevzelj je povedal, da društvo zelo dobro de-

NAPOTNIK. Tudi ona je ponosna na razvoj Smartnega ob Paki. V zadnjem času so v tem kraju veliko pridobili. Dobili so trgovino, asfaltirano cesto, ki že vodi v vsak zaselek. V Smartnem pa zelo rabijo otroško igrišče in upajo, da ga bodo spomladi pričeli urejati. Krajanji Smartnega pa se lahko pohvalijo z zelo dobro organiziranim otroškim varstvom, saj problema otroškega varstva v tem kraju ne poznajo. Imajo vrtec, v katerega lahko sprejmejo vse otroke, ki želijo v vrtec. Za mlajše otroke pa imajo urejeno varstvo na domu. Karla Napotnik je posebej poudarila, kako pomembno je sodelovanje med organizacijami.

DOBRI ŠPORTNIKI

V Smartnem ob Paki deluje v okviru Partizana več sekcij. To so nogomet, rokomet, rekreacija in namizni tenis. Dosegli so dosegli že zelo lepe uspehe njihovi nogometarji, pa tudi rokometarji. Oba kluba tekmuje v republiški ligi. Nogometarji so dosegli drugo mesto, rokometarji pa so pričele tekmovali jeseni, je uspelo priti v slovensko ligo. Dosegli so peto mesto.

Namizni tenis je namenjen bolj rekreaciji in v njem niso tekmovali. Predsednik Partizana MIRO TRAVNER je povedal, da so z uspehi, ki so jih dosegli v letošnjem letu, zado-

CENTRIH. Večjih težav nimajo. Imajo celo enoizmenski pouk, za katerega jim sicer manjkata dve učilnici, a prostor koristijo tako, da nekako gre. Na šoli imajo 344 otrok. Precej pa jih je oddaljenih tudi do 5 kilometrov. Tudi z učnim kadrom nimajo težav, saj imajo vsa mesta ustrezno zasedena.

Kljub temu, da so krajanji Smartnega ob Paki s svojim delom zadovoljni, njihovi načrti niso skromni. Kraj želijo še bolj polepsati in urediti. Vsi pa si najbolj želijo zdravstvenega doma, ki je v kraju res nujno potreben. K njim prihajajo zdravniki iz Šoštanja, vendar ne prihaja vedno isti in tako svojega bolnika ne pozna dobro. V tej krajevni skupnosti pa želijo urediti še marsikaj.

Jože Ževart

Novo leto! To je prelomnica v življenju vsakega človeka. Takrat se zamislimo o uspešnosti ali neuspešnosti v preteklem letu, smo pa tudi polni načrtov za leto, ki je pred nami. Za Jožeta Ževarta pa je novo leto še posebna prelomnica. Ta dan praznuje tudi rojstni dan. Da, Jože Ževart se je rodil 1.1. 1925, torej bo letos ob novem letu dopolnil enajmpetdeset let. Rodil se je v Podkrajju pri Velenju.

Seveda smo Jožeta vprašali, kako praznuje novo leto skupaj z rojstnim dnem. Nasmehnil se je: „Saj ni slabo veste, mi vsaj ni treba dvakrat praznovati.“ Praznuje že nekaj let v krogu svoje družine, kjer so navzoči tudi starši. Takšna družba mu je za praznovanje takšnega jubileja najbolj všeč. Da sem se rodil ob pričetku novega leta, mi je všeč. Tako se mu ob novem letu nekako začne druga življenje. To, da mu istočasno s čestitkami ob novem letu želijo še za rojstni dan, se pa njemu ne zdi nič posebnega.

Jože Ževart je bil sin rudarja. Mladost je preživel v Podkrajju. Šolo je obiskoval v Velenju. Ko se je pričela vojna, je bil vajence. Nikoli ne bo pozabil kako so Nemci takoj ob pričetku vojne pobrali vse slovenske knjige iz vseh treh knjižnic in jih znosili na hodnik nekdanje Demšičeve trgovine. Oni pa so jih, ko ni bilo nikogar v neposredni bližini precej spravili na varno. Knjige so potem Nemci sežgali, oni pa so bili zelo ponosni na tiste, ki so jih rešili.

Z osemnajstimi leti je bil nasilno mobiliziran v nemško delovno službo na Češkem, nato pa so jih odpeljali v Francijo, kjer so jih dali v kasarno. Vrnil sem se leta 1944 in aprila stopil k narodnoosvobodilnemu gibanju. Sodeloval je v borbah

za osvoboditev Gornje Savinjske doline, konkretno za osvoboditev Ljubna. Iz vojske se je vrnil novembra 1946. Povedal je, kako lepo je bilo med tovariši, ko so izvedeli, da je napočila težko pričakovana svoboda. Prvi svobodni dan so praznovali na Koroškem, ko so prispeli v Velikovec in pozneje v Celovec. Takoj ob vrnitvi je bil izvoljen za taj-

Jože Ževart

nika takratne občine. To je bilo takrat zelo odgovorno delo. Po vojni je bilo treba skrbeti za odkupe, zivilske in druge nakaznice ter za nadaljnji razvoj podjetij.

Od leta 1960 pa je Jože Ževart zaposlen kot upravnik zdravstvenega doma v Velenju.

Jožetu Ževartu smo ob koncu zaželeli v novem letu veliko uspehov, voščili pa smo mu tudi za rojstni dan.

● MALA ANKETA ● MALA ANKETA ● MALA ANKETA ● MALA ANKETA

NOVOLETNE ŽELJE

Leto se izteka. V tem času se zamislimo, ali je bilo za nas uspešno ali ne. Smo pa tudi polni želja za leto, ki je pred nami. Sprehodili smo se po velenjskih ulicah. Zanimalo nas je, kakšno je bilo preteklo leto in kaj si ljudje ob novem letu žele.

SONJA ŽILAVEC: Preteklo leto je bilo zame kar uspešno. Kakšnih posebnih želja pa ob novem letu nimam.

SLAVICA MARZEL: Ni dolgo tega kar sem prišla v Velenje. Mesto mi je zelo

všeč, saj se prav dobro razvija. Za družinsko življenje je pri nas zelo dobro, več pa bi morali narediti za mlade, saj nimajo kam.

MIRA ŠROT: To leto je bilo zame zelo uspešno. Dobili smo lepo stanovanje.

Tudi varstvo za otroke imam urejeno. Eden hodi v vrtec, druga pa je privat. S tem sem kar zadovoljna. Ob novem letu pa si želim, da bi čimprej dogradili četrto osnovno šolo in bi tako imeli na velenjskih osnovnih šolah samo eno izmeno.

MARJANA HOJAN: To leto je bilo zame kar uspešno. Ob novem letu pa si najbolj želim, da bi uspešno končala tehnično šolo, ki jo izredno obiskujem. V Velenju pa si želim, da bi že končno enkrat dobili mladi svoj mladinski prostor, ki pa naj ne bi bil namenjen le plesu, ampak tudi raznim dejavnostim.

STANKO GAJŠEK: Hodim v prvi letnik rudarske poklicne šole. Leto, ki se izteka, je bilo zame kar uspešno. V tem letu sem končal osnovno šolo. Zdaj pa si želim, da bi bil v poklicu, ki sem si ga izbral resnično srečen.

KAREL AČMAN: To leto je bilo zame in za vse velenjčane kar uspešno. V novem letu pa se želim glede na moja leta predvsem zdravja.

ANICA ŽORKO: O tem, da je bilo to leto zame uspešno, pričam petmesečni Mitja, ki je že korajžen fantek. Doma imam še sedemletno hčerko. Ob novem letu pa si želim predvsem zdravja za vse nas.

NADA PESJAK: Imam petmesečnega sinka, kar priča, da sem z letom, ki se izteka, zelo zadovoljna. Ob novem letu želim zdravja, miru in da bi bilo življenje vsaj tako lepo kot v letu 1975.

● NA PRVEM NOVOLETNEM SEJMU V VELENJU 36.000 OBISKOVALCEV

Avtomobili šli kot gobe

Aprila ali maja prvi spomladanski sejem

V soboto so v Velenju zaprli prvi potrošniški novoletni sejem, ki je bil v večnamenski dvorani v Velenju. Na krajši slovesnosti, ki je bila ob zaključku sejma, je spregovoril predsednik pripravjalnega odbora za pripravo sejma Ivan Lahovnik. Sejem je presegel vsa pričakovanja kar zadeva obisk. Saj so od 6. do 20. decembra, ko je trajal sejem, našli v novi dvorani kar 36.200 obiskovalcev, torej povprečno 2600 na dan. Na sejmu je razstavljalo in prodajalo izdelke 19 podjetij in 14 razstavljavcev zasebnega sektorja.

Med obiskovalci je bilo tudi veliko otrok - najmanj 3000. Žal, otroci od sejma niso ničesar odnesli, saj zanje na prvem sejmu skorajda ni bilo ničesar. Tega se zavedajo tudi organizatorji sejma, zato bodo to napako že na naslednjem prav gotovo odpravili.

Sejmski prireditelj je popestril New swing kvartet, ki je igral vsak večer, za ljubitelje smučanja pa so ob večerih predvajali filme o smučanju. Glede na to, da je bil sejem v času, ko otroci komajda čakajo na dedka Mraza, verjetno ne bi bilo narobe, če bi v prihodnje organizatorji sejma razmislili tudi o tem, da bi ga že na naslednjem novoletnem sejmu vsak dan ob določeni uri obiskal tudi dedek Mraz. To bi prav gotovo pritegnilo v dvorano veliko več otrok, s tem pa tudi njihovih staršev. Glede na to, da so nekatera podjetja prodajala na sejmu svoje izdelke s popustom in da se je skupščina občine Velenje za to priročnost odpovedala prometnemu davku, je sejem uspel tudi kar zadeva finančno stran. Po prvih podatkih so v petnajstih dneh prodali

Na slovesnosti ob zaključku sejma so izročili priznanja predstavnikom vseh podjetij za uspešno sodelovanje na sejmu